

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATA

ABONAMENTE: Pe un an 350 lei;
pe 1/2 an 180 lei; pe 3 luni 100 lei.

APARE TOTDEAUNA DUMINECA
Zăditor și Redactor: J. B. SIMA

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria, 36.

La patinaj în parcul orașului Cluj

Publicul se desfată.

Sport sănătos pentru tineret.

Gsöves (Dr. Hirsch Elemer) antrenându-se pentru campionatul de patinaj.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

—o—
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Telefon 4-46
Pentru București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63-92

—o—
PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg Lei 350
Pe o jumătate de an „ 180
Pe trei luni „ 100

—o—
PENTRU STRĂINĂTATE:

Pentru America \$5
Jugoslavia și Cehoslovacia . lei 500

—o—
Editor și Director: J. B. SIMA
Secretar de redacție: N. Constantin

Ceeace nu se poate...

Se spune că nu există om mare pentru valetul său, că, adică, atunci când trăești în aporie, în intimitatea celui cu numele înconjurat de aureola prestigiului, observi că, în definitiv, și el e om ca dumneata, ca mine, cu aceleași calități și defecte. Nu ridicăm altare și nu facem zei cu închipuirea noastră.

Dar nu aruncăm priviri indiscrete în ascunzișul vieții marilor oameni pentru a-i arăta pe urmă, nu așa cum suntem noi, de pildă, ci mai mici decât noi.

Nu-i ridicăm în slavă dar nu-i tăvălim în glod și în țărână. De aceea și nouă și altora le-a părut condamnată necuviința aceluia scriitor, fost om de casă al lui Anatole France, care a divulgat un șir de lucruri mici cu gândul culpabil de a-și umbri maestrul.

Dar necuviința nu se oprește la acest caz. Într-o revistă pariziană am găsit două scurte recenzii cari începeau astfel:

„Vreți să știți dacă Sainte-Beuve a făcut cu d-na Victor Hugo, ceeace acesta n'ar fi trebuit să facă decât cu soțul său?

... Și apoi vreți să știți dacă d-na Honoré de Balzac, fosta văduvă Hanski, și-a înșelat bărbatul în chiar noaptea agoniei lui, cu pictorul Gigoux?”

Ți se pun întrebările și ți se recomandă cărțile respective, așa cum, debarcat la hotel, portarul te întreabă discret dacă ai nevoie de-o trufanda.

Nu vom avea totuși curiozitatea să cunoaștem în amănunte infidelitatea d-nelor Hugo-Balzac. Dar ne va fi permisă indignarea față de impietatea celor ce etalează lucruri pe cari un elementar sentiment de înțelegere și decență umană e dator să le acopere.

Acceptăm prezentarea vieții unui artist: cum a trăit, cum a iubit, bucuriile, elanurile, prăbușirile lui. Opera e strâns legată de om, — și înțelegerea ei nu

poate fi deplină dacă nu-l cunoaștem îndeaproape pe creator.

Sunt însă margini, dincolo de cari e interzis accesul. Și îndeosebi nimeni n'are dreptul să se atingă de cei cari l-au înconjurat pe creator. Dacă artistul este al tuturor, iar viața lui e o car-

te deschisă în care poate privi oricine, cu obligatorie bunăcuviință, — ceilalți își aparțin. În intimitatea lor n'ai dreptul să pătrunzi căci, nebucurându-se de beneficiul gloriei, nu pot avea nici riscurile ei.

Ion Pas

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

În politică avem aceleași frământări ca și în anul trecut. Se vede, anul începe cu bine. Nici o înțelegere, nici o domolire. Domnul Vintilă Brătianu spre a arăta Regentei cât de necesară e guvernarea d-sale, caută pe toate căile posibile și imposibile să contracteze un mare împrumut, care va servi de sigur la stabilizarea leului. În acest sens a trimis zeci de oameni pricepuți ca să cuture diferitele state ale Europei și să înceapă tratative. Până în prezent rezultatele nu sunt prea roditoare, dar nădejdea nu este definitiv pierdută.

Cu fiecare zi ce trece se vorbește tot mai insistent despre o oarecare remaniere a guvernului. Sunt nenumărate combinații, ziarele politice trambitează fel și fel de știri senzaționale, cari nefiind comunicate din surse autorizate, le credem lipsite de orice temei.

Opoziția de asemenea a intrat în acțiune și a deschis lupta în contra guvernului. E vorba din nou de marea adunare dela Alba Iulia, care se va ține, — cum ar fi spus d. Maniu unui ziar minoritar, — cu orișice sacrificii și chiar dacă nu se va putea obține aprobarea guvernului.

La această hotărâre dărză a opoziției, care orice s'ar spune se bazează pe largi simpatii în marile mase ale poporului, guvernul a decis să înceapă o campanie în mod deschis în contra opoziției, fie prin întruniri de combatere, fie prin interzicerea întrunirilor opoziționiste.

Astfel s'a hotărât a nu se permite opoziției campania de întruniri decât unde și cum va conveni guvernului. Va interzice orice mișcare de „rezistență cetățenească” și va reprimă dacă va crede de cuviință și se va trece la fapte, nu va îngădui nici congresul dela Alba Iulia, fără autorizație și nici autorizație nu va elibera.

În unele cercuri se vorbește și de „captarea” d-lui Iorga din partea d-lui Brătianu, care i-a făcut o vizită înainte de Crăciun și la care d Iorga a răspuns prietenește. Numai în acest sens putem înțelege mușenia sau neutralitatea d-sale în cele câteva săptămâni din urmă.

Unii cred însă, că aceasta e o simplă tactică politică.

În ce privește politica străinătății lucrul cel mai de senzație, în jurul căruia se discută atât de aprins și în special de statele cari formează

Mica Antantă, este contrabanda de mitraliere făcută de Ungaria.

Se spune că cele cinci vagoane de mitraliere trecute prin contrabandă sub titlul de piese pentru mașini agricole din Italia, ar fi al zecelea transport clandestin de arme, pe care îl face Ungaria de câteva săptămâni.

Astfel vedem că se pregătește o înarmare secretă a Ungariei, poate pentru revanșa cu statele vecine.

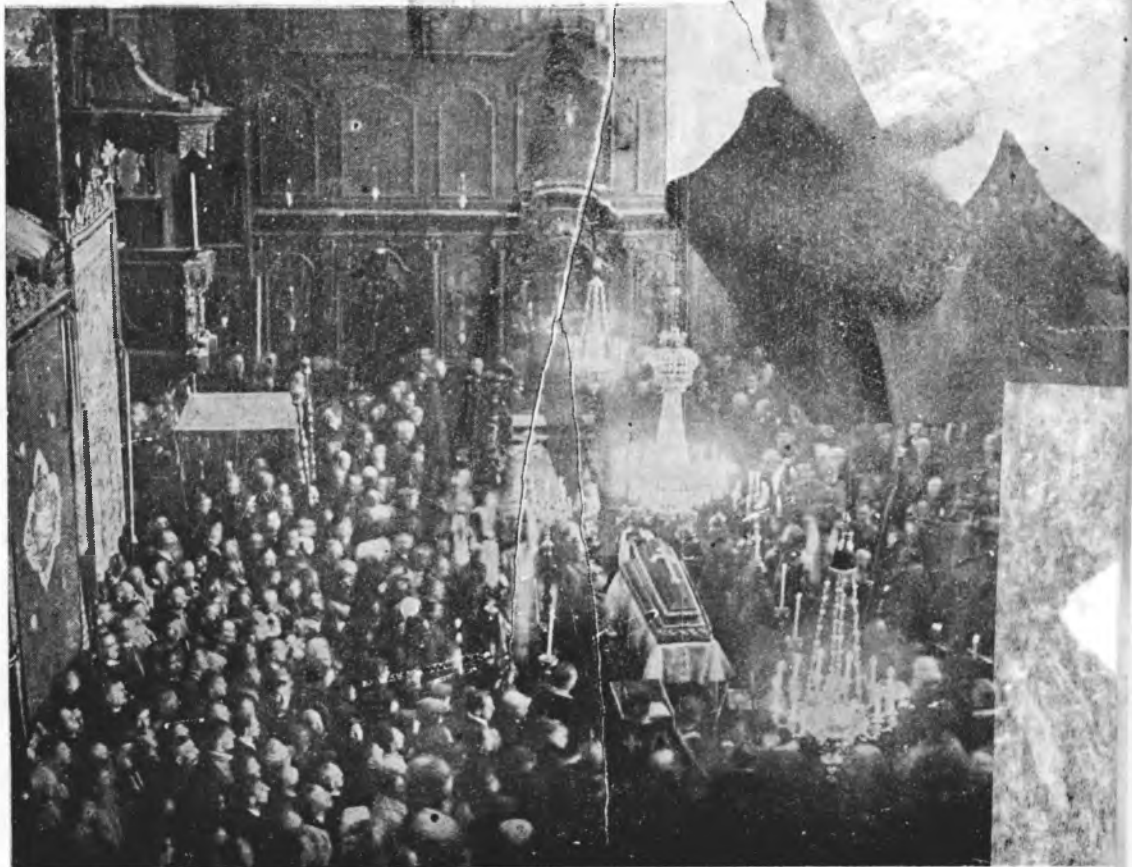
Dar dacă duci ulciorul de multe ori la apă se sparge, așa și cu chestia ungurească.

Mica Antantă e hotărâtă să supună chestiunea la Liga Națiunilor spre dezbateră, cerând totodată reintroducerea controlului militar al statelor străine în Ungaria și confiscarea armamentului.

Un demers în acest sens va avea loc cât de curând, căci este în pericol pacea Europei centrale.

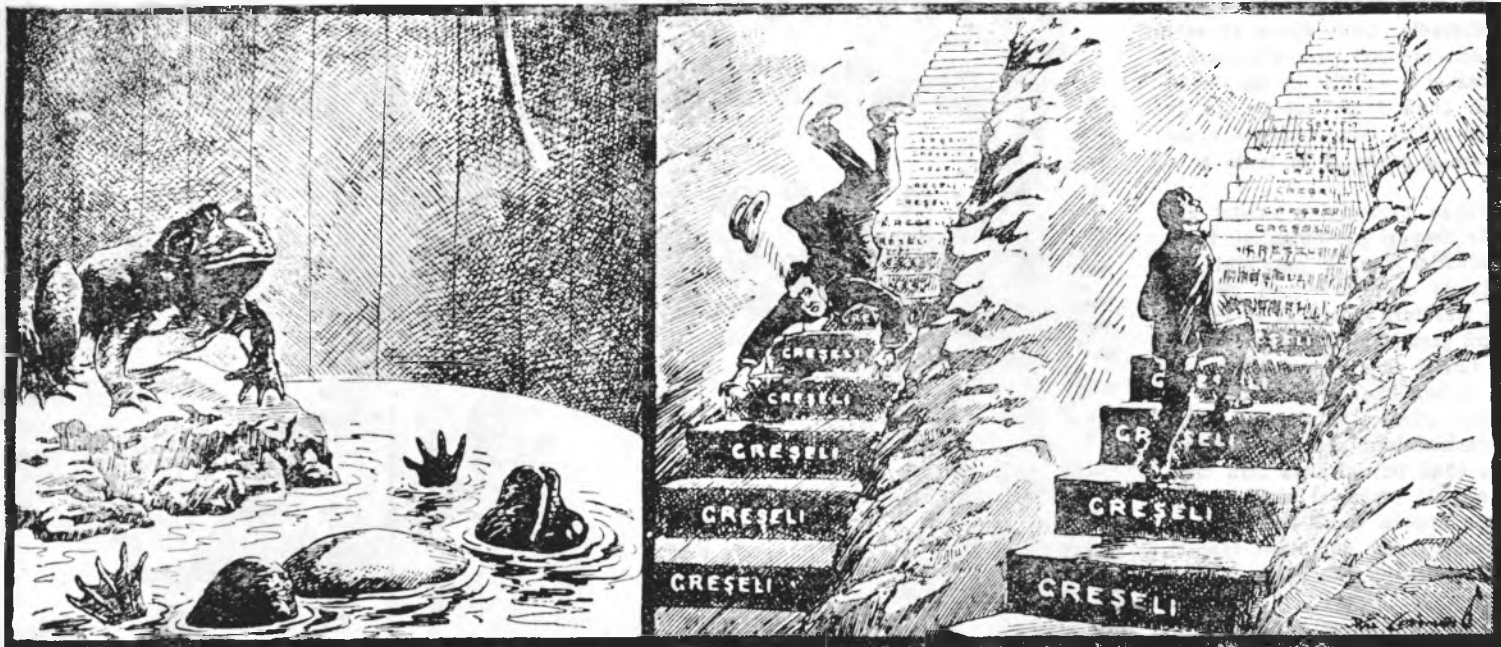
* * *

Din informațiile sosite în timpul din urmă aflăm despre o nemaipomenită prigoană începută de „Ceka” însă împotriva românilor din „Republica Moldovenească.” Astfel se spune că aceștia sunt spionați pas de pas în acțiunile lor, sunt denunțați, arestați schingiuși și împușcați. Inchisorile „Cekei” gem de arestați moldoveni, cari li-se par autorităților rusești, că nu admit întru toate teoriile comuniste.

Fotografie luată la înmormântarea lui Valeriu Brănișce

Două broaște și doi oameni

CORANUL cuprinde aceste vorbe ale lui Mohamed: „DUMNEZEU STĂ ALĂTURI DE ACEI CARI ȘTIU SĂ RABDE.“ Și mai de curând un filozof francez Wauve-nargues spune: „Curajul este facla luminoasă a adversităților.“

Articolul acesta, la fel cu celelalte po care le-am publicat în același loc, are de scop să îndemne pe oameni la curaj și la răbdare.

O fabulă veche povestește că o broască, din greșală, a sărit într'un borcan plin cu smântână. O alta, auzind clopocitul smântânii, fără să știe ce se găsește în borcan, a sărit și dansa. Ambele se găseau în oala cu smântână, fără nici o nădejde de scăpare. Nu aveau pe ce să sprijini și astfel nu puteau sări afară. După ce au înnotat câtăva vreme căutând limanul, una a spus celeilalte—în graul lor de sigur —:

„Nu o nimic de făcut. Zădarnic am înnotat până la infinit, în cele din urmă stăpânul smântânii ne va găsi și cu siguranță că ne va ucide pentru că i-am stricat averea lui. În ceace mă privește eu mă dau bătută; renunț să mai înnot și prefer să mor de pe acum.“

Cealaltă a îndemnat-o să nu piardă curajul. Atâta vreme cât e în viață să aibe speranță. Nimeni nu poate ști ce se va întâmpla și deci o preferabil să mai înnoate.

Prin urmare, pe când una dintre broaște, după ce a greșit și a sărit în smântână a renunțat la luptă și s'a înecat; cealaltă nu s'a dat învinsă și a continuat a văsi în dreapta și în stânga, dând mereu din picioare. Îndărjirea ei n'a fost fără de folos. Curând au început să se formeze bucăți de unt din pricina baterii smântânii și pe acestea, adunându-le broasca laolaltă, le-a strâns cât a putut mai tare așa încât în cele din urmă alcătuiind o bucată mai mare s'a putut sui deasupra ei și a sărit afară. După ce s'a odihnit și s'a spălat de smântână în apă, a vorbit astfel broaștelor

Ilustrația din fruntea acestei pagine ne învață două lucruri care există de când sunt pe pământ oameni și broaște.

Una dintre broaștele căzute în oala cu smântână s'a înecat fiindcă a socotit zădarnică continuarea luptei. Cealaltă a socotit că atâta vreme cât există viață întrânsa este nădejde să scape. Ea a SCĂPAT.

Cei doi oameni, unul care urcă iar celălalt care se prăvălește, își spune fiecare povestea sa. Te poți urca pe scara vieții dacă și să întrebunțezi înțelepțește greșelile pe care le-ai făcut. Te prăbușești și-ți frângi gâtul dacă te lași stăpânit de greșeli.

MORALA: Nu desnădăjdui niciodată, câtă vreme ești în viață și trage folos din toate lucrurile folositoare, până și din propriile-ți greșeli.

tinero care se adunaseră în jurul ei: „Cu toții suntem supuși greșelilor. Cel mai important lucru este însă de a nu ne desnădăjdui și de a nu pierde curajul.“

In dreapta ilustrației este o scară dublă pe care unul suie și altul coboară. Oricine poate trage învățătura care se desprinde din această ilustrație, chiar un copil mic. Foarte adesea pașii noștri ne duc în GREȘELI și cei mai mulți dintre noi când ajung la 30 sau 40 de ani, au greșit atât încât dacă s'ar face scara din greșelile lor ar fi deajuns aceasta la case cu 30 și 40 de etaje. Dar pe când unii izbutesc să se ridice deasupra greșelilor lor și să lo invingă și știu să se folosească de ele ca trepte pe care să se poată sui mai departe pe scara vieții, alții cărora le lipsește răbdarea care se aseamănă mult cu „PUTEREA“, cad dela înălțimea greșelilor lor.

Cu toții ne CUNOAȘTEM greșelile noastre. E nebun cel ce caută să se convingă pe sine că toate relele se datoresc greșelilor celorlalți. Aceasta singur se poate socoti desăvârșit. Numai „In ochii nebulului dreaptă

este calea sa.“ Nu există un singur om: caro să nu greșiască și este o greșală și faptul de a socoti drept lucru bun greșelile pe care le facem. Aceștia sunt cei cari se rostogolesc dela înălțimea stării greșelilor lor. Pentru dâșii nu există multă nădejde. Dacă vor mai trăi după ce au căzut jos, atunci să învețe cel puțin că nimeni nu este perfect și să înceapă să-și recunoască lipsurile.

Cel înțelept știe să-și facă din greșală o treaptă care să-l ridice mai sus pe scara vieții. El știe să iasă din încurcătură.

„Da, am fost nebun fără îndoielă, făcând cutare lucru—spune dâșul—dar acest lucru se POATE îndrepta.

„Am fost risipitor, e adevărat, cu ceea ce am risipit pnteam să-mi alcătuiască astăzi un viitor. Dar înaintea mea stă timpul, și voi încerca să-l întrebunțez cu mai multă înțelepciune.

„Este adevărat că nu mi-am ales cu destulă grijă prieteni și am dispregiuit pe acei cari erau mai potriviți. Dar acest lucru se poate îndrepta și-l voi corecta.“

Lytton a spus: „Omul care se poate înșela mai ușor ești tu însuși

și te poți singur înșela mai bine decât oricine altul.“ Cei mai mulți dintre noi nu fac altceva decât să se întreacă în a confirma acest proverb. Dacă oamenii, orbiți și aproape voluntari, nu s'ar înșela ei pe sine înșiși, atunci foarte mulți ar fi acei cari n'ar putea profita de pe urma ta și din scara greșelilor, ar lipsi multe trepte.

E deajuns un prilej cât de mic pentru ca omul să se înșele pe sine, și este cât se poate de lesne și plăcut să-ți formezi idealul de bogății mari, de banii ușor câștigați, de ceea ce se caută atât și nu se află niciodată.

Dacă ai putea să cercetezi cu amănunțime trecutul, ai constata că dintr'un milion de greșeli făcute în prima jumătate a vieții, 99 de procente sunt datorite faptului de a nu fi știut să profiți de primele cinci sute, trăgând învățături și foloase pentru restul vieții.

Intreaga istorie a vieții este o istorie de greșeli corectate și folosite. Unii oameni devin maestri și stăpâni pe sine încă din tinerețe și astfel își pot cârmui cu siguranță barca prin valurile vieții. Alții însă, caro alcătuiesc majoritatea, se luptă din greu împotriva lor înșiși, împotriva înclinațiilor irealizabile, ani și ani, până se izbesc cu barca de o stâncă și se înneacă.

Amiel a scris: „Eroismul este o concentrare glorioasă de curaj.“ Definiția este foarte potrivită. Trebuie să știm însă ce este CURAJUL.

Curajul în primul rând este însușirea de a ști să te STĂPĂNEȘTI singur, de a ști să te CORECTEȘTI singur. Se cere adesea mai mult curaj pentru recunoașterea unei greșeli decât îți trebuie ca să stai în fața tunului.

Forța morală, curajul de a admite prostia proprie, atât față de tine, cât și față de alții este o însușire de mare însemnătate și poate cea mai importantă.

Omul din dreapta ilustrației noastre, acela care urcă treptele greșelilor are acest curaj. El își vede propriile păcate și cu toate acestea urcă spre vârf. Cellalt nu le vede și se prăbușește. Unul dintre ei este asemenea broaștei care n'a pierdut răbdarea și a avut forța morală de a văslui până a alcătuit bucată de unt, iar cellalt este asemenea broaștei care a renunțat la luptă și a murit.

Noțiunea curajului a existat din primele timpuri ale omenirii. Printre sălbatici dovada curajului era puțința de a răbda dureri fără ca nici o trăsătură a feții să se schimbe, fără geamăt și fără vaet. La indienii tinerii care voiau să intre în clasa războinicilor erau atârnați de un copac plin cu spini, care intrau în mușchiulatura spatelui. Numai atunci când putea răbda fără murmur această probă, el era demn de a purta armele. Până mai în secolul trecut, vreme de câteva veacuri, dovadă de curaj erau duelurile. Oricine ar fi fost insultat și nu s'ar fi bătut pentru onoarea sa era socotit laș și fără loc printre oamenii onorabili.

Triburile barbare socot că soarta oamenilor pe cealaltă lume atârână de curajul pe care-l manifestă în viață. În coranul lui Mohamed stă scris că cei cari mor pe câmpul de luptă, pentru Islam, sunt imediat duși în paradisul de pilaf, unde vor duce o viață mai plăcută decât pe pământ și nu vor fi urmași de femeile lor.

La germanii războinicul care cădea în luptă era dus în fața lui Walhalla de Walküre, cele mai frumoase femei barbare, niște nimfe. În toate religiile păgâne zeii admiră și răsplătesc pe războinici, care își petrec eternitatea mâncând și bând.

Pentru noi, cu mult mai mare este curajul de a recunoaște propriile greșeli și de a ști face din ele trepte de pășire către succes.

Ori câte greșeli ai face, ori cât ai fi do desnădăjduit, nu face ca broasca caro a renunțat la viață și s'a innecat în oala cu srântâna.

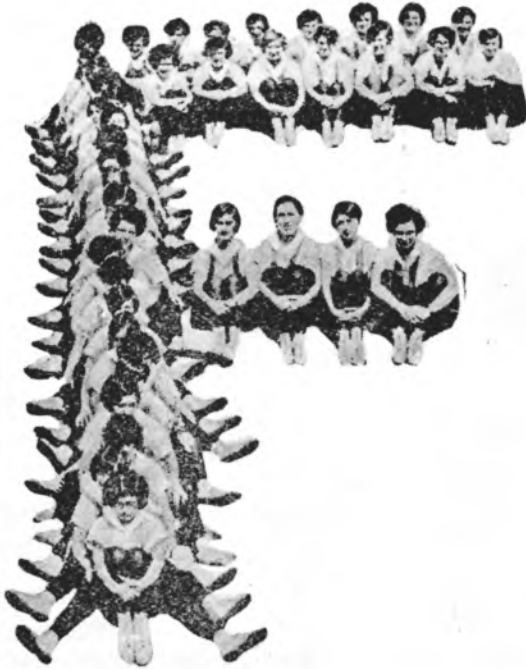
Continuă să vășlești până vei forma bucată de unt.

Oare problema cancerului, pe urma căreia se găsește, după cum se pare, chirurgul berlinez prof. Keysser, va primii în anul acesta soluționarea?

Anunțăm pe cititori că doi medici, colaboratori la revista noastră, vor da răspuns la orice chestiuni medicale. Intrebările să se trimită la redacția noastră din Cluj.

LITERE VII

Dacă arta de a alcătui, din pietre colorate, din marmoră, sau din bucățele de sticlă, ornamente, figuri, sau chiar tablouri întregi, este străveche și se găsește la romani și greci, ideea de a face mozaicuri vii, de a alcătui litere cu oameni și din litere cuvinte, este o invenție nouă și se datorește, bineînțeles americanilor. Nici nu se poate

închipui spectacolul mai impresionant decât acela de a vedea cum, la o oarecare distanță, o mulțime imensă de oameni se mișcă, în mod regulat, așa încât în cele din urmă să producă, fie prin colorarea diferită a îmbrăcăminții fiecăruia, fie prin așezare diferită, figuri sau litere. La alcătuirea unuia dintre mozaicurile de oameni, făcute de americani

au participat 30 de mii de personaje în văzul a altor sute de mii de spectatori.

Ilustrația noastră reprezintă un exemplu de litere făcute din oameni, sunt elevele unui pensionat de fete, care de ziua onomastică a școlii lor, s'au orânduit așa încât să alcătuiască inițialele acelei școlii.

Cea dintâi femeie care a părăsit vălul

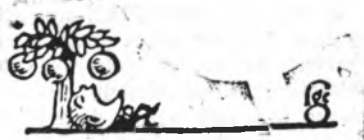
D-ra Hadjie Selma Ekrene se allă de curând în America, unde printr'o serie de conferințe, explică femeilor de acolo firea și caracterul turcoacei moderne. D-ra Ekrene e prima femeie din Turcia, care a lepădat vălul, conformându-se ordinelor lui Kemal Pașa.

Nu toate femeile din Turcia au renunțat, cu aceeași ușurință, la tradițiuni și obiceiuri vechi, chiar dacă acestea erau barbare și nepotrivite timpurilor noastre. Au existat femei care s'au sinucis, preferând să moară de cât să părăsiască vălul.

Când d-ra Ekrene Hadjie și a lepădat vălul, cu atâtă grabă, rudele și prietenii au făcut muștrări. Ei au fost însă cu totul consternați, când dânsa urmând moda europeană, și-a tăiat părul.

De atunci încoace însă au fost sute și mii femeile turce, care i au urmat pilda și d-ra Ekrene a rămas „eroina părului tăiat.”

Astăzi Turcia nu se mai deosebește cu nimic — în ceea ce privește portul femeilor — de celelalte state din apus.

Ce așteptăm dela anul 1928?

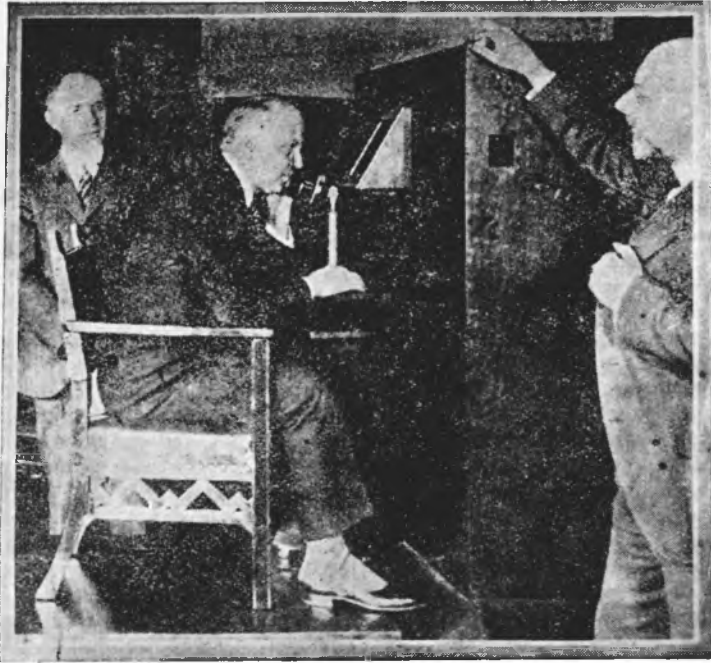
CÂND în noaptea de 31 Decembrie, pământul, alergând pe orbita sa și prin spațiu, se găsește, față de soare, într-o poziție similară cu cea pe care o avea, cu 365 de zile și câteva ceasuri mai de vreme, bineînțeles că nu toate cele începute, cu un an mai înainte, pot

în anul 1927 s'au ivit, ca și în alți ani, posibilități noi, s'au realizat ceea ce altădată era numai vis, sau născut idei. Printre acestea cel mai isbitor exemplu, îl oferă transmisiunea fără fir a imaginilor. Această a eșit din stadiul experimental și a început să fie aplicată pract-

vădă cu ajutorul unei sticle mari. În medicină, s'au găsit cum se găsesse în fiecare an — multe fenomene noi și inereu rămân alte probleme de rezolvat.

În chestia desarmării, toată lumea se străduiește să întroneze pacea și oare este chemat anul 1928,

metri. Diametrul lor va fi de circa 4000 metri. Baloanele vor putea străbate cu o iuteală de 120 de km. distanța de 7000 de kilometri cu toată greutatea utilă; vor putea lua cu dănele 100 de pasageri și 10 tone de mărfuri postale. Cabinele pentru pasageri au confort modern și saloanele de lux se aseamănă cu cele de pe vapoarele mari.

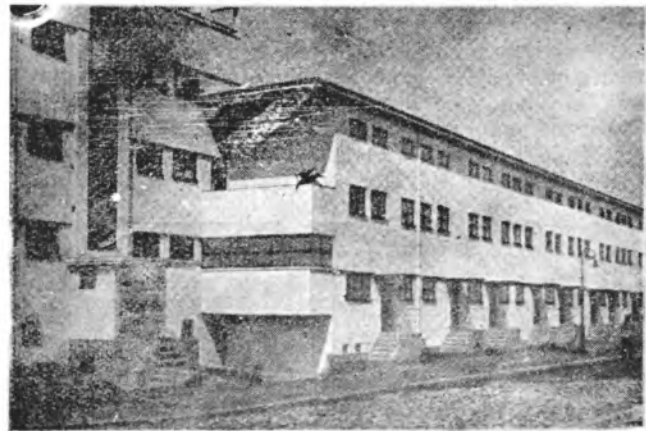

Va putea fiecare, în 1928, ca atunci când vorbește la telefon să-și vadă convorbitorul?

fi sfârșite, pentru ca activitatea omenescă să apuce drumuri nouă. Dacă filele din calendar se termină, odată cu ele nu se termină toată activitatea din anul precedent. Rămân astfel pentru anul următor completări, perfecționări și soluționări de probleme începute.

tic. Foarte curând probabil, în anul acesta, se vor putea schimba, în mod telegrafic, prin radio, fotografiile din America până în Europa, în oricare parte a continentelor.

Dela New-York, oamenii s'au înțreținut telefonic cu cei dela Washington și totodată vorbitorii să se

Noul sistem de clădiri va ajuta oare la soluționarea crizei de locuințe?

ă pună capăt îndrumărilor, turnării de tunuri, construirii de vapoare de război și preparării de gaze toxice?

Ce va aduce noul an, în ceea ce privește comunicația prin aer? În Anglia sunt proiectate linii mari: Londra-India-Australia și Londra-Egipt-Cape Town, pe care să zboare baloanele uriașe. R. 100 și R. 101, în mod regulat. Aceste baloane vor avea o lungime de aproximativ 220

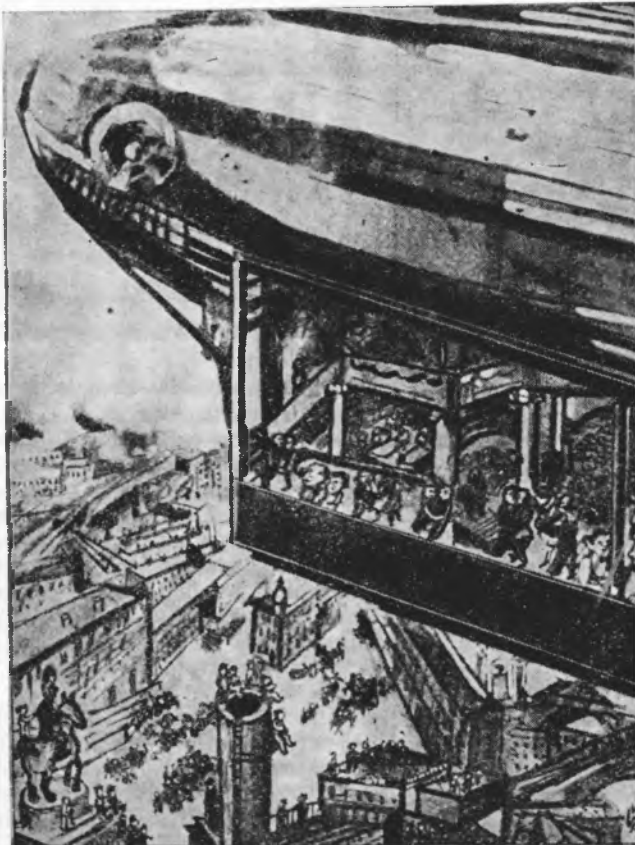
De asemenea și în America se proiectează construirea de nave aeriene uriașe, pentru comunicații trans-Atlantice, și corporația Goodyear-Zeppelin se ocupă cu construirea unui balon lung de 240 m. și deslucind 150.000 metri cubi de aer. Construcția nacellei e așa făcută încât să permită amenajarea pe punți de promenadă, la fel ca pe vapoare. Aceste baloane uriașe vor avea 8 motoare cu un total de 4800 cai putere.

Dr. Eckener proiectează să zboare cu Zeppelinul în jurul pământului. Tot în 1928.

Și în Germania se lucrează la construcția unor baloane similare. Se fac încercări și în America și și în Anglia de a se da drumul din baloane la avioane, care să poată apoi să se reîntoarcă pe baloanele de unde au plecat. Lansarea se face cu ajutorul unor cârlige uriașe și avionul se agată apoi la întoarcere pe același cârlig. Va aduce oare anul 1928 îndeplinirea acestui gând.

Profesorul Theremin își perfecționează aparatul său, cu ajutorul căruia prinde unde din aer și le transformă în muzică. Va ajunge oare fiecare să poată face ca dănsul?

Se va ajunge oare, ca în baloane, să existe saloane de dans și de petreceri?

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanța cea mai deplină

o oferă renumele excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58 ani, cel mai vestit depozit al branșei

Reprezentantul general al cunoscutei mărci „Förster”

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419.

Muzica eterului

Nimeni n'ar fi bănuț că în aerul care ne înconjoară, străbătând ape, munți, zidurile caselor și trecând peste orice obstacol se găesc vibrațiuni care nu așteaptă decât un semu al nostru spre a se deștepta și a se transforma în muzică. Muzica eterului: aceasta este noua descoperire din anul trecut.

PUTEM separa artele în două clase distincte: unele care au nevoie să treacă printr'o serie de intermediari, până ajung la sufletul nostru, și altele, care se adresează direct simțurilor noastre. În prima categorie se găsește literatura și poezia, care se slujește de

intensă și de o culoare mai ridicată, pe scara spectrului, cu cât mișcarea e mai vioaie. Astfel printr'o mișcare lentă, culoarea unui izvor de lumină devine brună, în vreme ce tonul muzicii e jos. Dacă sunetul — printr'o mișcare vioaie și repetată — se transformă într'un

Profesorul Theremin din Petrograd (Leningrad) în fața instrumentului său electric, cântând o serenadă. Cu mâna dreaptă se produce înălțimea sunetului, iar cu cea stângă se dirijează tăria sunetului.

cuvinte, care trebuie prin urmare să treacă prin nervi și prin creier, spre a îmbrăca o formă, precum și pictura, care se servește de culoare, de pânză și de penel. În aceeași categorie intră arhitectura, sculptura și chiar muzica instrumentală. Dansul este singura artă care face parte din cea de a doua categorie, pentru că gesturile artei coriografice sunt impulsivități ale sentimentelor profunde. S'ar mai putea adăoga muzica vocală, dar deoarece aceasta stăpânește o scară prea mică e o artă îngrădită.

Porbind dela aceste considerațiuni, rusul Theremin, din Leningrad a inventat un instrument, care prin vibrația mâinilor, la mișcarea unui deget ba chiar la clipirea pleoapelor, la plecarea capului, și la cea mai mică mișcare a corpului se pune în vibrație și produce muzică.

A mers și mai departe. A izbutit ca prin asemenea mișcări în spațiu, să producă, nu numai sunete, dar și lumină și anume cu atât mai

stacato ridicat, atunci și lumina capătă o culoare tot mai deschisă și ridică dealungul spectrului dela roșu aprins până la alb.

Sunetul poate să se producă pe masă, pe acoperiș pe podea, îl căpătăm de pretutindeni, așa încât sa intre în joc și impresionantele tonuri îndepărtate, ca și ecourile răsunătoare.

Theremin socotește că dependența noastră de scara sunetelor așa mărginită cum e, e un mod de exprimare învechit al muzicii. Dânsul nu mai vrea să păstreze granițele sfertului sau treimeii de ton și produce intervale de trecere moi, așa încât diferențele de vibrațiune să ajungă până la marginile posibile. Astfel un producător de sunete are între o octavă nu 12, ci 50, 100 și chiar 1000 de trepte.

Theremin vrea de asemenea să treacă dincolo de marginile cunoscute în muzică, în ceea ce privește tăria sunetului. El un se mulțumește cu distanța între cel mai fin pianissimo și cel mai puternic for-

tissimo, ci vrea să ajungă la o putere, care să se ridice cu mult mai sus de ceea ce poate da, cea mai mare orchestră, pe care ne-am închisui-o.

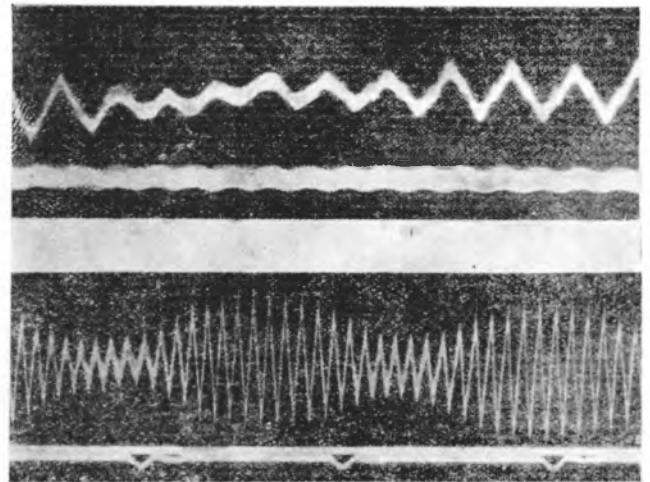
Noul instrument muzical este o combinație între emițătorul radiofonic și receptorul acestuia, pe când datătorul de sunete, propriu zis, este pur și simplu un întăritor de radio.

Pe cale electrică se poate anume — foarte ușor — să se producă o întărire de sunet extraordinară și totodată, pe aceeași cale se poate emite sunetul cel mai pianissimo, pe care l-a auzit vrodată urechea omenească. În acest fel dorințele dinamice în acustică se împlinesc perfect. Instrumentul lui Theremin poate să producă tonul cel mai jos, ca și sunetul cel mai înalt, aproape dureros, pentru urechea omenească, pe cale electrică. Toate aceste mii de stănete, independent de înălțimea lor, se pot obține, în toate intensitățile, și astfel există nouă posibilități pentru exprimarea muzicală; căci până acum sunetele flautului nu puteau să fie emise cu aceeași intensitate, ca sunetele trombonului. Dacă și cele mai fine diviziuni de sunet vor putea fi emise, în aceleași condițiuni, atunci muzica bineînțeles a câștigat cel mai perfect mijloc de emițere.

Universalitatea acestui instrument electric a lui Theremin, se manifestă prin faptul că produce aproape orice culoare de sunet, dela cel obișnuit și comun al fluerului, până la sunetul complicat la nesfârșit, al unui gâtlej omeneșc. Cele două fo-

cal. Pentru cine știe să cânte la pian, pentru acela noul aparat nu va prezenta nici un mister, și singura deosebire va fi că degetele mâinii aci, în loc să atingă clape, se vor mișca în aer. Cu cât mâna se apropie de antena, care are forma unui băț verticală, cu atâta tonul se face mai înalt. În stânga aparatului se poate vedea o sârmă în formă de inel, care de asemenea este o antenă. Dacă mâna stângă se apropie de această sârmă, atunci tonul se face tot mai domol, până când la atingerea acesteia, dispăre. Dacă antena este înconjurată cu o apărătoare, atunci puterea de emisie se schimbă și prin aceasta și întinderea. În felul acesta, o octavă se poate strânge pe distanța de zece centimetri, sau se poate întinde pe o lungime de un metru. Acelaș lucru se petrece și cu antena de intensitate.

Secretul electric al aparatului se sprijină pe folosirea unui principiu fizic, cunoscut demult: dacă două oscilații, care au un număr apropiat de vibrațiuni, acționează una asupra celeilalte, atunci se produce o a treia vibrațiune, a cărei înălțime de sunet este egală cu jumătatea sumei sau diferenței celor două oscilațiuni inițiale. Acest fenomen își are corespunzătorul în optică (interferența razelor de lumină). În instrumentul muzical al lui Theremin se cuprind astfel întâi două lămpi de emisie, ale căror unde radiază în spațiu, prin cele două antene. Trupul omeneșc acționează ca absorbant și numărul de vibrațiuni se schimbă astfel pe unde, așa încât

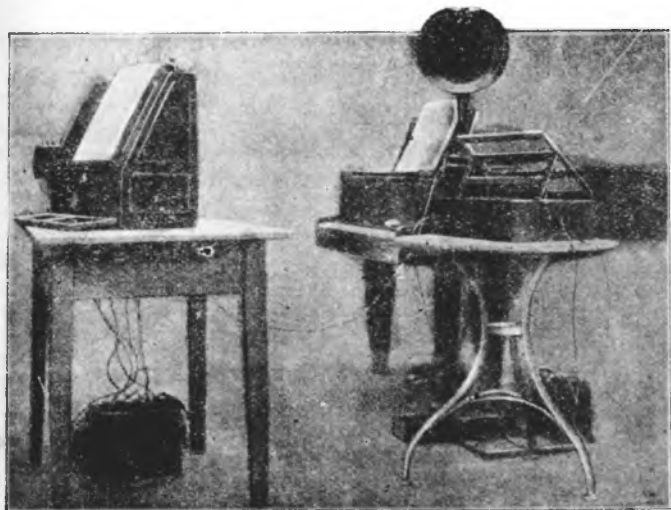
tograme arată forma de vibrațiune ale tonului C, pe o coardă, față de sunetul corespunzător, mult mai bogat în sunete superioare, al unei vocale. Theremin, cu aparatul său, poate schimba conținutul unui ton, după voie, în vibrațiuni superioare. Prin aceasta însă, bineînțeles și culoarea sunetului, așa încât, după voie, să producă fie sunetul vioarei, al unui flaut, al unui clarinet, sau al oricărui alt instrument de orchestră, fie acela al unui glas de pasăre, sau de om. Ba mai mult, este posibil să producă sunete cu totul noi, bunăoară al violinei și al flautului, amestecat.

Vrăjitorul muzical din Leningrad spune că studiul cântatului, cu noul instrument este mult mai ușor decât cu oricare alt instrument muzi-

se produce interferența. Această interferență este dusă la unul sau mai multe întăritoare, care sunt împărțite în spațiul înconjurător. Membrana acestora pune în vibrație aerul, pe care noi îl primim sub formă de sunet. Schimbarea culorii de sunet se face cu ajutorul unei combinațiuni de condensatori.

Theremin a fondat la Berlin o școală de muzică, în care oricine poate învăța în câteva zile, să cânte cu noul aparat.

Desigur că astăzi multe din cele pe care le așteaptă Theremin dela instrumentul său, nu sunt deocamdată decât simple deziderete. Mai întâi stăpânirea undelor de radio în spațiu, prin mișcări mici, făcute de mâna cântărețului, nu se este încă perfect definită. Dacă ele as-

INSTRUMENTUL MUZICAL AL LUI THEREMIN

La stânga cel mai nou aparat cu două antene. Acesta nu mai are decât o singură antenă. Tăria sunetului se aranjează cu o pedală.

cultă de voința omenească, la melodii domoale, târâginate, la serenade și cantilane foarte adesea, mâna, fără sprijin, nu poate fi ținută mai mult decât câteva tacte, perfect imobilă în spațiu, așa încât sunetul să se mențină în aceeași intensitate și în înălțime. De asemenea mișcând o mână, nu totdeauna poți ține un timp destul de îndelungat cealaltă, în nemișcare. Și pe lângă acestea

toate, problemele electrice, ale căror soluție nu s'a dat încă în radiotehnică, alcătuiesc tot atâtea probleme ale noii invenții. Vor mai trece câțiva ani, până când, din această unire între artă și tehnică, se va produce un instrument tot atât de perfect, cum ar fi violina sau pianul modern, a cărui universalitate, instrumentul lui Theremin poate n'o va ajunge niciodată.

n'au văzut greșala decât după ce jumătate din turn era gata, și astfel prea târziu ca să mai poată fi reparată.

Ingineri comisiei arată că turnul continuă să se încline, la fiecare zece ani, cu un centimetru. Dacă această înclinare nu se va grăbi, de sigur că vor mai trece mulți ani, până când turnul să se prăbușească, în piața Domului din Pisa.

Nu trebuie să fim însă prea optimiști, pentru că există pilda turnului Campanile din Veneția, care s'a prăbușit acum 25 de ani. Acest turn, cu clopotnița, era cea mai veche relicvă arhitectonică a creștinătății și se înălța spre cer, dreaptă ca degetul. Construcția lui, începută în secolul al XX-lea, a durat cam 200 de ani. Turnul avea o înălțime de 108 metri. Baza turnului era de 14 metri pătrați. Datorită slăbirii materialelor, din care era făcută temeliala ce ținea laolaltă cărămidele și marmora, la 12 Iulie 1902, turnul s'a prăbușit.

În cazul turnului dela Pisa, s'a încercat să i-se întărească fundamentul, dar se pare că aceasta nu e posibil, deoarece fundația nu este nici pe jumătate atât de adâncă, după cum se socotea. Acum câțiva ani temelile turnului au mai fost zdruncinate și de un cutremur de pământ.

ACROBAȚIE PE GHIATĂ

La un antrenament în St. Moritz, canadianul Filip Taylor sare patinând, peste șase butoaie mari.

SASONOFF

fostul ministru de externe la Rusia, a murit la vârsta de 67 ani.

„GÂNDITORUL”
sculptură de Rodin

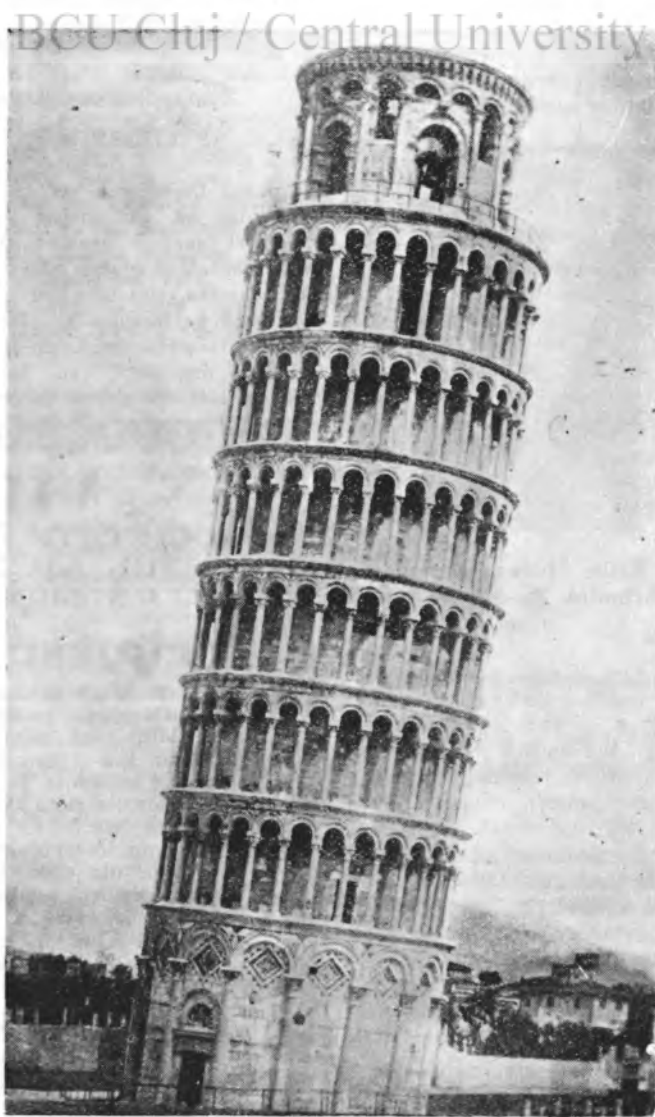
Inclinarea turnului din Pisa

CEL mai mare turn din lume, Turnul din Pisa (Italia) stă gata să se prăbușească. Acest turn, o adevărată „minune a lumii”, a fost construit — sau mai bine spus a început să fie construit — în anul 1174, și a fost terminat în anul 1350. El are o înălțime de 60 de metri și e pe de-a-ntregul din marmoră. De multă vreme se știe că turnul din Pisa este înclinat și nu vertical pe pământ. Nu demult o comisiune a fost numită, care să cerceteze turnul. Această comisie a găsit că înclinarea este de trei metri și 80 centimetri, față de linia verticală, care ar cădea pe pământ, din vârful turnului. Raportul constată că turnul se înclină tot mai mult, că nu va mai putea dăinui multă vreme și că, într-o bună zi, se va prăbuși. Inclinarea se accentuează tot mai mult, datorită straturilor subsolului. În 50, maximum 100 de ani turnul trebuie să se prăbușească. Există însă ingineri, mai puțin optimiști, cari nu dau turnului nici 10 ani de existență.

Când s'a constatat — sunt câteva decenii — că turnul este înclinat, s'a crezut că această înclinație a fost dată, în mod intenționat turnului, de către constructor.

Se spune anume, de către unii, că înclinarea trebuie să fie un salut, pentru papi și împărați, pentru artiști și pentru războinici, căli făceau vizite, în orașul de pe malurile râului Arno. Alții socoteau că arhitectul, prin înclinarea dată turnului, a simbolizat călătoria puterii imperiului.

În urmă ipotezele acestea au fost abandonate și sa atribuit înclinarea

FILOZOFIA ALCOOLULUI

„Știi Domle Bețivescu, știința a dovedit că băutul alcoolului tâmpește pe om.”

„Păi să vezi, dragă domnule Student, cu noi se întâmplă întocmai ca și cu dumneavoastră. Citiți cărți peste cărți și nu vă faceți mai deștepti. Și noi înghițim bere peste vin și nu ne facem mai proști.”

S. O. S.: Tragicul strigăt de ajutor, din adâncul Oceanului

În ziua de 17 Decembrie 1927, pe la ora 3 jumătate, crucișătorul de coastă Paulding, manevra pe lângă Cape Cod Bay. La un moment dat, comandantul zărește în fața sa un stâlp, pe care îl socotea menit să însemne locul de prins pește. Spre

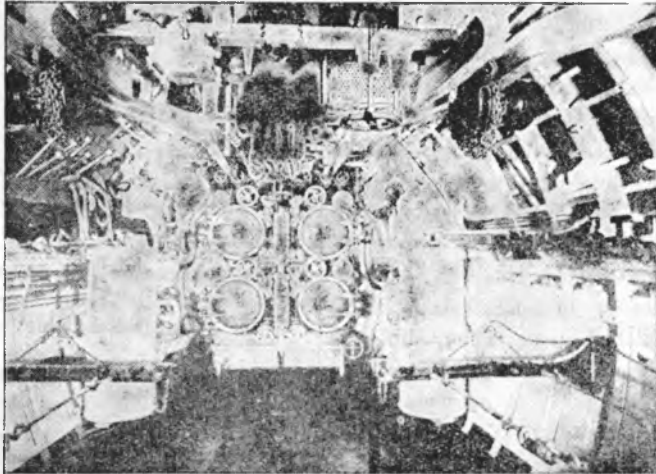
submarin, cu puncte și linii din alfabetul Morse. Scafandrii și microfonul unui alt submarin ascultau tragedia celor ce muriau încet și fără posibilitate de scăpare.

Într'adevăr cei 6 oameni aveau o cantitate mărginită de aer; câțiva

mentul Graham Newell Fitch comunica cu cei de afară. Aerul se stricase și Fitch anunța că oxigenul se va epuiza repede. „Este vr'o nădejde de scăpare?” întrebau cei din lăuntru. Iar răspunsul era mereu același: „Facem tot ce putem.” Furtuna reîncepuse și vasele de salvare

au trebuit să se refugieze în port, împreună cu scafandrii.

Marți dimineața s'a comunicat Locotenentului Fitch că mama și femeia lui se roagă pentru dânsul. Semnalele din submarin au devenit însă tot mai încete și la ora 11, după trei zile de chinuri, cei din submarin au expirat, după o ultimă încercare desnădăjdită de a scăpa din mormântul, în care au fost îngropați de vii.

Camera mașinelor din submarinul S-4, în care șase oameni au aștept zădarnic, timp de trei zile să fie salvați și au murit apoi asfixiați

ca evita ciocnirea, comandantul a răutat să manevreze vasul, dar a fost prea târziu și crucișătorul a izbit stâlpul. Acest stâlp era însă periscopu submarinului S-4 și crucișătorul, izbind submarinul, cu o singură lovitură, l-a trimis în fundul mării. În submarin se găseau 40 de oameni. Vapoarele au alergat imediat la locul dezastrului și scafandrii au încercat să salveze pe cei naufragiați.

Dintre cei patruzeci de inși, șase se găseau închiși, cu uși ermetice în submarin, în camera mașinelor. La adâncimea de 33 de metri unde erau presiunea din afară a apei e atât de mare, încât ușile n'ar fi putut fi deschise. Toate încercările de salvare ale scafandrilor au fost zădarnice. După 4 zile cei din submarin au încetat să mai dea semnale. Ei au murit sufocați, sub valurile nepăsătoare ale Oceanului, în fața unei întregi armate de vapoare, care asistau neputincioase. Un ciocan de fier, încheștat în mâinile victimelor, a scris drama acestui

metri cubi de oxigen. La adâncimea de 33 metri, apa exercita asupra submarinului o presiune de câteva milioane de kilograme. Cine ar fi putut lupta împotriva acestei presiuni? Cine s'ar fi încumetat să ridice această greutate? Camera în care cele 6 victime se găseau în-

Roy Keller Jones, comandorul submarinului S-4, care s'a înecat

chise, dacă îi apăraseră de înec, n'a făcut decât să prelungiască agonia, pentru ca la urmă cei 6 să moară sufocați. Din submarinul S-4 se trimeteau mereu semnale puternice, prin care oamenii implorau ajutor. Marea era furtunoasă. Submarinul S-8 transmitea semnalele vapoarelor din afară. Mai întâi s'a coborât în apă scafandru Thomas Eadie și după ce acesta a constatat că cei din submarin trăesc, al doilea scafandru, W. J. Karr s'a coborât și el. Prin puncte și liniuțe cei din lăuntru cereau scafandrilor să se grăbiască.

Luni dimineața, prin lovituri de ciocan, după alfabetul Morse, în metalul submarinului, s'au putut afla numele celor închiși: Locote-

Scafandru cercetând rezistența submarinului

PREFERATUL

Domnul Cărpăcescu sta la masă cu familia sa. Un sticlete pestriț, preferatul severei doamne Cărpăcescu, sboară liber prin odaie. Deodată observă strachina cu salată, so așează pe margine și gustă o necaz: „Deșigur, pentru draguțel frunză. Deoarece probabil frunza tău do sticlete nu spui nimic, dar i-so pare prea acră, se întoarce ce te-aș mai fi auzit sbierând, dacă brusc și lasă, în chipul obișnuit al m'apucam eu să fac așa ceva!”

păsărilor, o amintire, în strachina de salată și sboara mai departe. Doamna, nu spune nici o vorbă, ci scoate cu precauțiune câteva frunze afară din strachină, și le aruncă în sobă. Domnul Cărpăcescu pridată observă strachina cu salată, veste necăjit și spune apoi plin de tău: „Deșigur, pentru draguțel frunză. Deoarece probabil frunza tău do sticlete nu spui nimic, dar i-so pare prea acră, se întoarce ce te-aș mai fi auzit sbierând, dacă brusc și lasă, în chipul obișnuit al m'apucam eu să fac așa ceva!”

VIITORUL

SOCIETATE ÎN COMANDITĂ PENTRU AJUTORĂRI DE DOTE
CLUJ, STRADA MEMORANDULUI NO. 4.

Primesc dotă (zestre)

Domnișoarele, doamnele și domni, cari voesc să se căsătorească dacă încheie contract cu institutul nostru. Plătim sau dăm: celor din clasa I. 100.000 lei numerar sau o garnitură completă de dormitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 120.000 lei.

Celor din clasa II. 70.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru un dormitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 80.000 lei.

Celor din clasa III. 40.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru dormitor și bucătărie în valoare de 50.000 lei.

În sensul condițiilor noastre generale, plătim în numerar ajutorul de dotă și acelor persoane cari nu se vor căsători.

Cele mai avantajoase condițiuni

Inscrierile se pot face: în Cluj, la sediul societății, Str. Memorandului 4. Căutăm reprezentanți cu salariu fix în toată țara, cari să poseadă garanție morală și materială.

Locotenentul Graham N. Fitch, unul dintre cei 6 oameni cari au pierit în adâncul mării

Moartea nebunului

„Eu sunt împăratul măririi
 Și vin peste văi și coline;
 M'alungă copiii cu pietri,
 Și lumea se teme de mine.
 În țara mea sfântă n'am țară —
 Secat e isvorul iubirii,
 Și câinii mă latră din urmă —
 Eu sunt împăratul măririi.
 M'alungă bogajii cu nră,
 Sărăcii n'an lanuri de grâne —
 Eu sunt împăratul măririi,
 Și caut un codru de pâne”...
 „Eu sunt împăratul măririi

Un biet soldat sosit din luptă, proptit în cârjă de alun,
 Prin noaptea neagră dibuește și lumea zice că-i nebun.
 Cu sânge închegat pe față, tremurător, fără putere,
 Înhoalță ochii reci și tulburi, scrâșnește dinții de durere,
 Și țipă precum țipă vântul, și geme precum geme valul —
 În inima-i petrificată a s'ns furtuna idealul.
 Și urlă precum urlă lup, și râde, blestemă, înjură,
 Prin noaptea neagră șchiopătează și spumă mestecă în gură.
 Prin părul lui aburlit și muced foșnește-al viermilor alai,
 Din răni țâșnește o duboare, parcă ar fi nn putregai.
 E sdrențe tet. Nn simte gerul. Ce-i pasă dacă-i soare-ori vânt?
 Cu trupul înnegrit de boală parcă-i un maldăr de pământ.
 Viața lui e o speluncă, prin care cerne mâna sorții
 Durerile, nepăsătoare, și joacă duhurile morții.
 Viața lui e fără visuri și fără doruri de isbândă,
 Și'noată — navă sfărâmată — în oceane de osândă.

În fața unei vechi biserici Duminica și'n sărbători
 Nebunul predică mulțimei bogajilor nepăsători:

„Bogați făjarnici, fără milă, lupi lacomi, turmă de mișei,
 Blestem pe capetele voastre, bărbați, copii, bătrâni, femeii
 Voi mă disprețuiți cu toții și râdeți de un biet soldat,
 Care în clocotul furtunii cu pieptul lui v'a apărat.
 Mi-e trupul ciurnit de gleanțe, străjer voinic dela hotare,
 Am scris cu sânge în jărână: trăiască România-Mare!
 V'am dat o țară strălucită, zăgaz am fost pentru dușmani,
 Și astăzi râdeți de durerea atâtor mii și mii de-orfani!
 Voi vă scâlțați în bogăție, eu bietul vierme, în noroi,
 Noi am clădit o temelie pe care o săpați azi Voi!
 Eu mi-am pierdut în luptă mintea și brațul drept lâng'o cetate
 Și astăzi mor răpus de foame, — în țara noastră nu-i dreptate.”

Bogajii rād amar, înjură și tainic la urechi își spun:
 „Lăsați-l dracului, să piară, ce-i pasă țării de-un nebun.”
 Apei se'mprăștie cu teji spre crășme și înspre palate,
 Rânjese cu ură dinții galbeni, și-aprind lulelele-afumate.
 Nebunul singur stă pe gânduri cutremurat de agonie,
 Înălță-o spadă către ceruri, dar spada este de hârtie.
 Bogajii rād amar, înjură, el pare un apostol mui,
 Pe care l-au gonit păgânii, l-au huiduit și l-au vândut.

În noaptea neagră ca o criptă, când fulgii albi din ceruri cad,
 În fiecare colț de stradă parcă-i o peșteră de iad,
 Nici vânturile nu colindă, bogajii grași adorm pe rând,
 Nebunul singur mai aleargă și urlă ca un lup flămând:

Și vin peste văi și coline;
 M'alungă copiii cu pietri,
 Și lumea se teme de mine.
 În țara mea sfântă n'am țară —
 Secat e isvorul iubirii,
 Și câinii mă latră din urmă —
 Eu sunt împăratul măririi...”

În zorii zilei mort în stradă zăcea nebunul înghețat,
 Străjerii alungară câinii dela cadavrul-i mutilat.
 Rădeau copiii fără milă, ironic îl priveau bogajii,
 Și îl isbeau cu pari în feastă sătui de alceol, argații.
 Apei îl duseră la gropă fără de cruce și cunună,
 Grepării-l îngropară 'n silă: — cei pasă țării de nebuni?...

JUSTIN ILIESCU

Flori de gheață

Flori frumoase!... Flori de gheață a'nflorit
 de ger pe geamuri,
 Și-animându-se străluce ca și țurțurii pe
 ramuri.
 Raza soarelui plâpândă în zadar se mai
 coboară,
 Încercând ca astă vară, să-mi pătrundă'n
 inimioară.

Căci a lor petale-opace nemiloase-i stau în
 drum,
 Reținându-le în gerul, ce domnește afară
 acum!...
 Fața lor candidă, albă... semnul nevinovății...
 Mă îndeamnă, să plutesc prin imperiul
 bucurii...

Astă vară'n locul lor ședea leandri, crini,
 mixandre,
 Și-mi împodobeau fereastra ca petalele lor
 landre...
 Dar s'au stins, când toamna crudă-și aruncă
 pe ele para.
 Precum vor pieri și-acestea, când va veni...
 primăvara!...

Avrămescu I. Nicolae

Aspecte provinciale

de Neculai Gh. Mihăescu-Râmnic

AUR.

Provincia tronează cu vaduri și cu dealuri,
 Pe ale căror creste din asfințit de soare,
 Topitul aur curge în spumegânde valuri...
 ...Și totuși lumea este de aur doritoare...

LANȚURI.

Bâlcu cu lanțuri sau dulapuri și cu lume
 ce admiră
 Panoramele în care Vasilache joacă „danțuri”,
 Un bătrân privind de-aproape la dulapuri se
 tot miră:
 — „Cum se duce singur omu'n blestematele
 de „lanțuri!...”

PAVAJ.

Plouă, plouă de trei zile... Plouă ca pe-un
 alt țărâm
 Bicinind eșafodajul și-uriazul caldarâm...
 ...Și din lumea cea ploată imi grăiește-un
 om, vioi:
 — „Ce-o fi-având pavajul, frate, de ne scupă
 cu noroi?!”...

Din pricina abundenței de materie, am fost nevoiți să
 amânăm, pentru numărul viitor, coloana grafologică.

În numărul viitor al revistei, vom deschide unul dintre
 cele mai interesante concursuri ce s'au publicat vr'odată în
 țara noastră. Vom apela anume la imaginația cititorilor,
 cerându-le să rezolve un caz grav de conștiință. Un om a
 fost condamnat la moarte și, din neglijența unui funcționar
 superior — după ce se dovedește nevinovăția condamna-
 tului — este cât p'aci să se făptuiască o crimă. Starea
 sufletească a funcționarului este nespuse de tragică și el
 cere sfatul cititorilor noștri.

Citiți amănuntele concursului și antecedentele întâmplă-
 rei în numărul 3, anul II al revistei noastre.

(10)

J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA II.

CAPITOLUL II.

La pândă în fața focului

Focul se trezise, hrănit cu ramuri și crengi. Iși ridică pe câmpie flăcările mistuitoare și fumegătoare; se vedeau mai bine oamenii adormiți, întinși pe jos, armele și merindele; alți doi pasnici urmăriră celorlalți, așezați amândoi, cu capul în jos și nebănuind nici o primejdie.

— Aceia, spuse Naoh, după ce îi privi cu atenție, sunt mai ușor de surprins... Nam și Gaw au vânat Șacalii; Fiul Leopardului va vâna la rândul său.

Coborî de pe movilă, luând cu dânsul pielea unui șacal și dispărură în tufișurile, care creșteau către apus. Se depărtă întâi de mâncătorii de oameni, spre a nu se trăda. Străbătu tufișul, se târi printre ierburile înalte, merse dealungul unei mlaștine, adumbrată de trestie și răchită, ocoli printre niște tei și se găsi, în cele din urmă, la 400 coți depărtare de Foc, într'o poeniță.

Paznicii nu se clintiseră din loc. Unul singur doar simțise mirosul șacalului, care nu putea să-i insuflă nici o teamă. Și Naoh cuprinsese cu ochii toate amănuntele taberii. Măsură mai întâi numărul și făptura războinicilor. Mai toți arătau o mușchiatură falnic: pifturi largi, slujite

de brațe lungi și de picioare scurte; Ulhamrul chibzui că nici unul nu l-ar întrece la fugă. După aceea, cercetă așezarea locului. Un spațiu gol, în care pământul era neted, îl despărția la dreapta, de o mică movilă. După aceasta urmau câțiva arbori scurți și în urmă un desîș de ierburi înalte, care cotia spre stânga. Această iarbă se prelungia într'un soi de promotoriu, până la 5 sau 6 coți depărtare de Foc.

Naoh nu stătu la indoială multă vreme. Fiindcă paznicii stăteau cam cu spatele spre dânsul, se târi spre movilă. Nu putea să se grăbiască. La fiecare mișcare a pasnicilor, dânsul se opria, se lipia de pământ, ca o reptilă. Simția asupra lui, ca niște mâini duioase, lumina îndoită a jărăticului și a lunei. Insfârșit, se găsi la adăpost și tupilându-se îndărătul arborilor, străbătând fașia de iarbă, ajunse aproape de Foc.

Războinicii adormiți îl impresurau: cei mai mulți erau în bătaia lăncei. Dacă pasnicii ar fi dat alarma, la cea mai mică mișcare greșită, ar fi fost prins. Cu toate acestea, avea noroc: vântul sufla împotriva, îndepărtând și înecând totodată în fum, mirosul său și acel

al pielei de Șacal. Mai mult încă, pasnicii păreau atipiti; de abia dacă își ridicau, din când în când, capetele...

Naoh apăru în plină lumină, făcu o săritură de Leopard, întinse mâna și luă un tăciune. Se și înapoia, spre fașia de iarbă când un urlet răsună, în timp ce unul dintre pasnici venia cu grabă, iar cellalt arunca lancea. Aproape în același timp, zece oameni se ridicară.

Înainte ca vr'unul dintre mâncătorii de oameni să înceapă goana, Naoh și trecuse linia, pe unde i-se putea tăia retragerea. Scoțând strigătul său de războiu, alerga în linie dreaptă, spre movilița unde îl așteptau Nam și Gaw.

Kzammii îl urmăreau, împrăstiați și mormăind ca mistreții. Deși picioarele le erau scurte, dânsii erau destul de sprinteni, nu îndeajuns însă ca să-l poată ajunge pe Ulhamrul, care rotindu-și forța, săria înaintea lor, ca un megacer. Ajunse la movilă cu 500 de coți înainte și găsind pe Nam și Gaw în picioare, le strigă:

— Luați-o la fugă!

Chipurile lor sprintene porniră la vale, într'o fugă tot atât de repede ca și a Cerbului Naoh se bucura că

luase pe acești oameni sprinteni, în loc de războinici coți și voynici, cari întrecând pe Kzammii, cei doi tineri câștigau câte doi coți, tot la zece sărituri. Fiul Leopardului îi urma, fără efortare, oprindu-se uneori spre a cerceta tăciunele. Emoția lui era împărțită între neliniștea urmării și dorința de a nu pierde prada scântetoare, pentru care îndurase atâtea suferințe. Flacăra se stinsese. Nu rămăsese decât o lumină roșie, care se urca cu încetul, pe partea umedă a lemnului. Cu toate acestea, strălucirea era destul de vie, pentru că Naoh să nădăjduiască, că la primul popas va putea însufleți și hrăni focul.

Când luna ajunse la o treime din drumul său, Ulhamrii se găsiu în fața unui cuprins mlăștinos. Această împrejurare nu era fără folos; ei recunoscuseră o cale bătută, drum pe care îl descoperise prezența Kzammilor, strănt întortochiat, dar sigur, clădit pe porfir. Merseră pe dânsul fără șovăire și se opriră apoi.

De abea dacă doi oameni puteau să umble împreună, mai ales în luptă: Kzammii aveau să se primejduiască, în mare măsură, sau să înconjoare poziția: Ulhamrilor le va fi ușor să le-o ia înainte. Naoh, făcându-și socotelile cu instinctul său îndoi, de animal și de om, înțelese că avea vreme să nădăjduiască Focul. Jarul roșu scăzuse încă: se întuneca și pălia.

Nomazii căutară iarbă și lemn uscat. Se găsiu din belșug trestii veștejite, crângi de salcie, fără suc, frunze îngălbenite: dar toată această vegetație era umedă. Șterseră câteva rămurele, cu vârfuri subțiri, frunze și fire de iarbă măruntă.

Jărăticul micșorat, de abea se înviora la suflarea conducătorului. De mai multe ori capete de iarbă se însuflețită de o lumină ușoară, care se măria o clipă, se opria, tremurătoare, pe marginea firisorului, descreeștea și muria, apoi învinsă de aburii de apă. Atunci Naoh se gândi la perii Șacalului. Smulse mai multe smocuri încercă să le aprindă cu bucuria. Cățiva peri se înroșiră; bucuria și teama opresa pe Ulhamrii; de fiecare dată, cu toată grija fără margini, slaba pălpăire se opria și se stingea... Nu mai era nici o nădejde! Cenușa nu mai răspândia decât o lumină de tot slabă; o ultimă părticică stacojie descreeștea, mai întâi mare cât o viespe, apoi cât o muscă, în urmă ca acele gânganii mici, care sboară deasupra bălților. În sfârșit totul se stinse, o jale nemăsurată coborî în sufletele Ulhamrilor și-i desnădăjdui...

Slaba strălucire fusese ralitatea mareață a lumii; ea trebuia să crească, trebuia să prindă putere și dăinuire; ea trebuia să hrăniască jărătecul popasurilor, să înpăimănțe Leul uriaș, Tigru și Ursul cenușiu să lupte cu întunericul și să dea cărnurilor un gust plăcut. Ei socotiau s'o aducă strălucitoare până la oardă și oarda să recunoască astfel puterea lor... Iată că d'abia cucerită dânsa murise și Ulhamrii, după cursele pe care le întinșese pământul, apele și fiarele aveau să cunoască și cursele întinse de oameni.

CAPITOLUL III.

De țărnițele marelui Fluviu

Naoh fugia dinaintea Kzammilor, de opt zile dura urmărirea; era aprigă, neîntreruptă, plină de vicisuguri. Măncătorii de oameni, fie din grije pentru viitor — Ulhamrii putând să fie cercetașii vre-unei oarde — fie din instinctul de nimicire și din ura față de străini, puneau o energie furioasă în urmărirea. Răbdarea fugarilor însă nu era mai prejos ca iuțea lor; ar fi putut în fiecare zi câștiga 5—6000 de coți. Dar Naoh se îndârjia să cucerească Focul. În fiecare noapte, după ce se asigură pentru Nam și Gaw de părtarea necesară, dădea târcoale taberii dușmane. Dormia puțin, dar dormia adânc.

Deoarece peripețiile acestei urmăriri cereau multe ocoluri, fiul Leopardului fu nevoit să se abată mult, spre răsărit așa încât a opta zi zăriră țărnițele Marelui Fluviu. Se aflau în vârful unei coline conice, de porfir, căreia ploile, apele și plantele îi mâncaseră poalele, săpaseră găuri, smulseră bucăți de piatră, dar care vreme de milenii va rezista încă, la răbdarea vicleană și la loviturile puternice ale meteo-riilor.

Fluviul își rostogolia umbrele. Prin mii de ținuturi de piatră, de iarbă și de copaci, dansul băuse izvoarele înghițise pâraile și mistuise râurile. Pentru dansul ghetării se îngrămădău în vâlcelele întortochiate ale munților. Izvoarele se strecurau prin peșteri, puhoaiile doborau granitul, gresiile și calcarurile mării își storciau bureții uriași și ușori, undele să grăbiau în albiile lor de humă. Răcoros înspumat și repede, atunci când era imblânzit de țărnițele, dansul se lărgia în lacuri, în ținuturile șese, sau se prefăcea în mlaștine; înconjura ostroavele; mugia în căderi și suspinga pe povârnișuri. Plin de viață, el făcea să rodiască o viață neistovită. Din ținuturile calde până în ținuturile reci, din aluviunile hrănite de puteri nenumărate, până la pământurile sărace, pretutindeni se înălțau popoarele greoaie ale copacului: oardele de smochini, de măsline, de pini, de terebinți, de brazi, triburile de sicomori, de platani, de castani, de arțari, de fagi și de stejari, turmele de nuci, de molift, de frasin, de mesteacăn, șirurile lungi de plopi albi, de plopi negri, de plopi argintii, de plopi tremurători și semințele de anini, de sălcii albe, de sălcii roșii, de sălcii pitice și de sălcii plângătoare.

În adâncimea lui, se învâlmășia mulțimea tăcută a moluștelor, pitite în locuințele lor de calciu și de sifid, mulțimea crustaceelor cu armurile articulate, mulțimea de pești iuți, pe care o singură svârcolire îi mână prin apa grea, tot atât de repede ca și barca pe unde, pești molatici cari bălăcesc încet în nămol, reptile mlădioase ca trestile, sau negre, sgrunțuroase și întunecate. După anotimp, după norocul furtunei al cataclismelor sau al războiului, se năspustiau mulțimea trium-

ghiulară a cocorilor, stolurile greoaie de găște, cădurile de rațe verzi, de liște, de pescăruși, de bătlani, semințele de rândunici, de becațe; dropiile, berzele, lebedele, cocostărcii, cristeii, sticleții, și mulțimea nesfârșită a vrăbiilor. Vulturi, corbi și cioare se desfățau pe hoiturile din belșug; vulturii veghiau prin colțuri de nouri; șoimii plutiau pe aripi drepte; eretii și păsările treceau ca săgeata deasupra vârfului înalte; ulii se iviau tiptil, neașteptăți și lași, iar cucușii ciuful și bufnița găuriiu în tunicerul, cu aripile lor de tăcere.

Între acestea, se zăria câte un hipopotam, legănându-se ca un trunchiu de arțar, ȋderi furișându-se și reți, prin răchitișuri, guzganii de apă, cu cap de iepure, pe când în goană năvăliau cădurile fricoase de cerbi, de căprioare, de megaceri, turmele ușoare de saige, de cai și de hemioni, gloatele dese de mamuți, de bouri și de zimbrii. Un Rinocer își cufunda platoșa întunecată, într'un cot de apă; un mistreț se freca, de sălcii bătrâne; Ursul peșterilor, uriaș și pacinic, își prăvălia greutatea sa întunecoasă; Răsul, Pantera, Leopardul, Ursul cenușiu, Tigru, Leul galben și Leul negru se pândiau unii pe alții, infometăți, sau îmbrucău din prada caldă mirosul greu trăda pe vulpe, pe Șacal și pe Hienă; haitele de Lupi și de câini își desfășurau, împotriva animalelor slabe, rănite sau sfârșite de oboseală, toată șiretenia și răbdarea lor. Pretutindeni mișuna seminția mărunță a epurilor, a șoarecilor de câmp, a nevăstuicilor și a hârciogilor... Broaștele răioase, broaștele verzi, șopârle, vipere și șerpi... viermi, larve, omizi... lăcuste, furnici și scarabei... gărgărițe, libelule și rusalii... bondari, și viespii, albine, trântorii și muște, sfinxii, fluturi de toate culorile, al-

bișori, licurici, greeri, cărăbuși libărci...

Fluviul ducea claie peste grămadă copacii putreziți, nisipul și argilele fine, scheletele, frunzele, ramurile și rădăcinile.

Și lui Naoh îi plăcurea nespuse de mult valurile năprasnice.

Se uita cum coboară, în înfrigurarea lor de toamnă, într'un exod neîncetat. Se izbiau de insule și se înapoiuau spre mal, căderi nebune de spumă, întinderi lungi, netede și liniștite ca lacul, vârtejuri de șist sau de malachit, străfulgerări de sifid și văetori de fum, talazuri spumegoase, larnă prelungă de tinerețe, de energie și de exaltare.

Ca și Focul, apa părea Ulhamrului o ființă nenumărată; ca și Focul, dansa descrește, crește, apare din nevăzut, se rostogolește prin spațiu, înghite animalele și oamenii; cade din cer și umple pământul; neobosită, dansa roade stâncile, tărăște pietrele, nisipul și argila; nici o plantă și nici un animal nu poate să trăiască fără dansa; ea șuieră, cheamă, mugește; ea cântă, râde și plânge; ea trece unde n'ar putea trece nici cea mai mică găză; o auzi sub pământ; e mică de tot în izvor; se mărește în pârâu; râul e mai puternic decât Mamuții, fluviul tot așa de nemăsurat ca și pădurea. Apa doarme în mlaștine, se odihnește în lac și umblă cu pași repezi în fluvii; se rostogolește în torent; face salturi de Tigru sau de capră sălbatică în puhoi.

(Urmare în numărul viitor)

E IN DOLIU

(Trimis de Oscar Scheiber — Râmnicul-Vâlcea).

Mitic intră la un optician și cere o pereche de ochelari negri. Opticianul, după ce îi cercetează ochii, îi spune: „Pentru dumneata ar fi preferabil ochelari albaștri.”

— Șitu, răspunde Mitică, mi-a spus-o și doctorul, dar vezi că sunt... în doliu!

Covoarele la Orientali

Dacă în Europa cavorul este un obiect de lux, de care cei mai mulți se pot lipsi, la orientali cavorul are o importanță extraordinară și este chiar o necesitate absolută.

La aceste popoare cavorul este socotit ca obiect sfânt și originea lui trebuie căutată în motivele religioase. Unele dintre ele foarte uzate, permit încă o recunoaștere a desenurilor ce le au vechi simboluri religioase și ornamentație, lucrată măestrit. Cele mai interesante, din acest punct de vedere, sunt vechile covoare egiptene.

Pe covoarele arabe se găsesc țesute în triunghiuri: cortul, delta fluviului, săgeata, pălăria, acoperișul templului și alte motive de acestea.

Triunghiurile și pătratele repetate, în tot chipul, încrucișările de cruci, candelabrele cu 5 și 7 brațe, florile, joacă un rol mare în ornamentația covoarelor arabe. Desigur că și aici se ascunde misticismul cifrelor, din vechiul Egipt.

Nici modelele geometrice variate nu sunt fără însemnătate. Este sigur că stilizarea covoarelor orientale nu are caracterul unei copii de artă animală sau vegetală, ci este un simbol religios.

Billy.

Plătim 100,000 de Lei în schimb la 1200 Lei
 fără examinare medicală, ori cui, până la etatea de 85 ani, care se înscrie la Instituția noastră:
„AMERICA”
 Prima Soc. de Asigurare și Bancă
TURDA
 Piața Mare No. 29.
Grăbiți cu toții a Vă înscrie

Pudra LABORATORIUM Pudra

„LIA”

MEDALIE DE AUR EXPOZIȚIE GENERALA

1925 CHIȘINĂU

Pentru îngrijirea tinereții și frumuseții și pentru sănătatea părului și a gurei.

Preparatele ei nu conțin materii dăunătoare, întrucât se compun numai din flori și frunze, deci se prepară în general numai din uleiuri de plante.

1. Cremă de zi „Lia” . . . 55 lei	8. Regenerator de piele „Lia” . . . 60 lei	16. Praf brillant de unghii „Lia” . . . 20 lei
2. Cremă de noapte „Lia” . . . 60	9. Lapte de castraveți „Lia” . . . 60	17. Stărpitor de păr de pe obraz „Lia” . . . 25
3. Cremă Glicerin „Lia” . . . 60	10. Apă de gură „Liadont” . . . 50	18. Stărpitor de păr de pe corp „Lia” . . . 150
4. Cremă de confort „Lia” . . . 55	11. Cremă de dinți „Liadont” . . . 30	19. Spirt de păr „Liavol” . . . 100
5. Cremă turcească Hanum „Lia” . . . 110	12. Roș de buze lichid „Lia” . . . 60	20. Spirt de urzici „Lia” . . . 60
6. Cremă pentru cofirea obrazului „Lia” . . . 100, 110, 120	13. Roș de buze și de buze „Lia” . . . 50	21. Antiodor „Lia” . . . 40
7. Spirt de camfor „Lia” . . . 75	14. Creion pentru sprincene „Lia” . . . 45	22. Creion de gene și sprincene „Lia” . . . 60
	15. Lac de unghii „Lia” . . . 45	

Cereți prospecte gratis dela depozitele noastre!

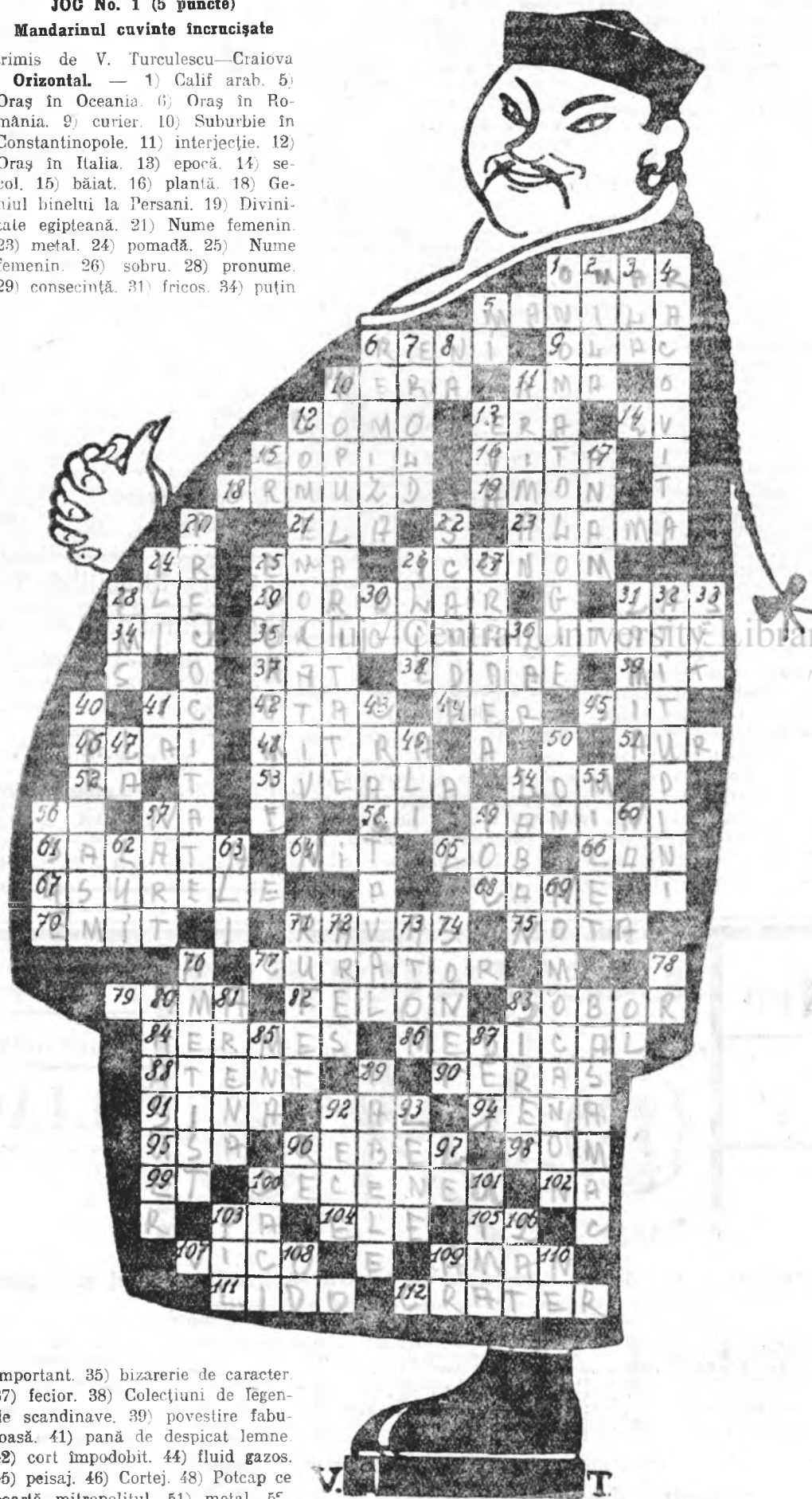
Birou de comande „Kozmesis”: București, Str. Barbu Lăutarul 6

Jocurile Realității

JOC No. 1 (5 puncte)

Mandarinul cuvinte încrucșate

trimis de V. Turculescu—Craiova
Orizontal. — 1) Calif arab. 5) Oraș în Oceania. 6) Oraș în România. 9) curier. 10) Suburbie în Constantinopole. 11) interjecție. 12) Oraș în Italia. 13) epocă. 14) secol. 15) băiat. 16) plantă. 18) Geniul binelui la Persani. 19) Divinitate egipteană. 21) Nume feminin. 23) metal. 24) pomadă. 25) Nume feminin. 26) sobru. 28) pronume. 29) consecință. 31) fricos. 34) puțin

important. 35) bizazerie de caracter. 37) fecior. 38) Colecțiuni de Legende scandinave. 39) povestire fabuloasă. 41) pană de despicat lemne. 42) cort împodobit. 44) fluid gazos. 45) peisaj. 46) Cortej. 48) Potcap ce poartă mitropolitul. 51) metal. 55

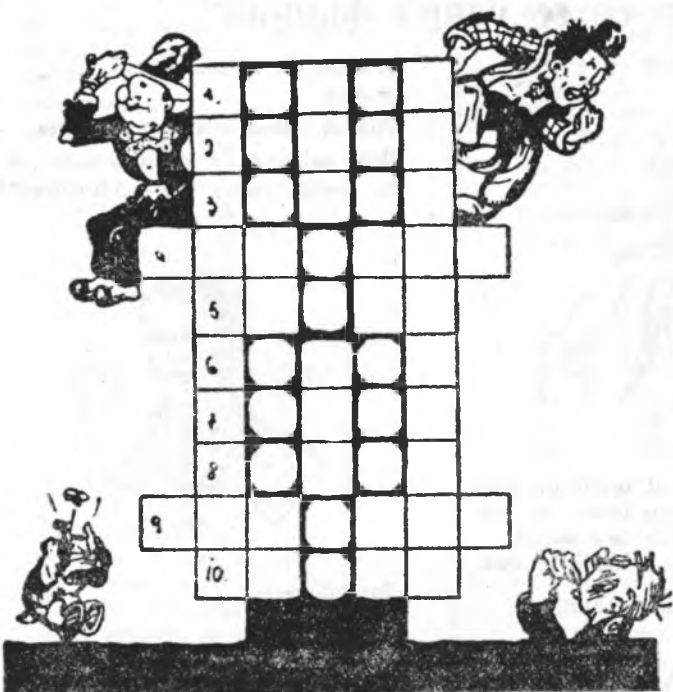
Zeu egiptean. 53) apariție. 54) Fluviu în Bulgaria. 57) interjecție. 58) Notă muzicală. 59) Gramatic Indian (350 a. Cr.) 61) mâncare din legume. 64) Cult religios. 65) la plante. 66) câmp. 67) cam ușoare. 68) Oraș în Italia. 70) a produce. 71) bilet. 75) Sumarul unei scrieri. 77) Tutorul unui minor emancipat. 79) Navigator portugez (1525). 82) Vestmânt bisericesc. 83) Adunare. 84) Zeu la Greci. 86) Ce ține de medicină. 88) Cu luare aminte. 91) Bară de fier. 92) Deal. 94) Situație penibilă. 95) La case. 96) Răsvățiți. 98) Volum dintr'o operă tipărită. 99) Și. 100) Profet dac (50 a. Cr.) 102 Interjecție. 103 Adio. 104) Pronume. 105) Gust particular. 107) Filozof italian (1668-1744) 109) Pictor român (1827-1891) 111) Insulă alături de Veneția. 112) Val la Romani.

Vertical. — 1) Studiul numelor proprii. 2) Caritate. 3) Duh rău. 4) Domn în Muntenia (1764-1765) 5) Notă muzicală. 6) Rabat. 7) Vestitor. 8) Interjecție. 10) Favoare publică. 11) Geniu rău la Persani. 12) Care aduce aminte. 13) Personaj biblic. 17) Imperiu în Asia. 20) Caracterul celor desvoltati înaintea vârstei. 22) A înșna cantitatea sau măsura versurilor. 24) Fluviu în Asia. 25) Rezervă la cheltueli. 26) Nume masculin. 27) Oraș în România. 28) Oraș în Germania. 31) Oraș în Tesalia. 32) Aspect. 33) Fiul lui Adam. 36) Zeu. 40) Batjocură. 41) Interjecție. 43) Plantă ierboasă. 47) Notă muzicală. 49) Calif arab (656-661). 50) Fluviu în Rusia. 54) So-crul lui Iacob. 55) Oraș în Asia-Mică. 57) Tarif oficial. 59) Interjecție. 60) Interjecție. 62) Pronume. 63) Guvernator turc din Ianina (1741-1822) 69) Colecțiune de legi bizantine. 71) Corporațiune de meseriași. 72) Zeu la Greci. 73) Corpuscul. 74) Poezie. 76) Piatră scumpă 78) Pomadă. 80) Rege al Persiei. 81) În anfiteatrele romane. 83) Râu în România. 83a) Băutură alcoolică. 87) Oraș în România. 89) Tablă. 92) Oraș în Arabia. 93) Fire. 96) Notă muzicală. 97) Pronume. 100) Popor vechiu. 101) Umflătură a ganglionilor (mold.) 103) Biciu cu coadă scurtă. 106) Compozițiunea tipografică. 108) Notă muzicale (inv.) 109) Unitate de măsură. 110) Pronume.

O nouă metodă de întinerire a fost găsită de către marele savant Voronovescu. Din figura de mai sus se vede pacientul înainte și după operațiune. Aceasta nu e altceva decât o simplă tăiere a capului celui bătrân și legarea lui, întoarsă, de trup. Operația se face cu o simplă anestezie locală. Metoda, după cum reiese din ilustrație, este admirabilă în simplitatea ei.

JOC No. 2 (10 puncte)
 Polidrom de Constantin C. Palade
 Bacău.

1. Oraș în Bolivia. 2. Nume dat în vechime popoarelor din extremul orient. 3. Supapă. 4. Lichid incolor. 5. Localitate industrială în România. 6. Cantitate hotărâtă. 7. Localitate în Borneo celebră pentru diamante. 8. Număr de ani. 9. Vechiu popor de rasă neagră, în Senegal.

10. Miniștrii religiei la Musulmani. Cuvintele găsite, citite de la stânga spre dreapta, sau de la dreapta spre stânga au aceeași semnificație. Literile acestor cuvinte, care sunt închise în dreptunghi, dacă sunt citite de sus în jos, dau, de două ori, numele unei reviste românești.

Joc No. 3.

RĂSPUNDEȚI...

1. Când s'a adus Puntschul în Europa și de unde derivă acest cuvânt?
2. Ce se înțelege sub numele de alergarea derbiului, în cursele de cai?
3. Ce este gelatina?
4. Cine a descoperit derivația acului magnetic, prin curentul electric?
5. Cine a observat pentru prima dată că luminei îi trebuie timp, ca să străbată spațiul și cine a calculat înțeața luminei?
6. Cine a găsit jocul de șah?
7. Care este cea mai înaltă clădire din lume și cât de înaltă este?
8. Ce au făcut americanii, când au văzut că podul Hudson-River, care leagă New-York-ul cu New-Jersey, este prea mic pentru circulația orașului?
9. De ce se spune unei femei rele Xanthippa?
10. Care scriitor englez, în tinerețea lui, era vagabond prin cartierul săracilor din Londra?

JOC No. 4 (10 puncte)

Cadran Magic de S. D. Goligorsky
 Tîghina.

Așezându-se, lângă fiecare cifră din cadran, câte o silabă și mișcând apoi acul în sensul acelor de ceasornic, silabele a două cifre consecutive vor forma câte un cuvânt. Se vor obține astfel 11 cuvinte, cu următoarele semnificații:

I—II medic și chimist român (1816—1886); II—III dinastie engleză; III—IV Localitate climaterică în România; IV—V Profet; V—VI Oraș și port în Maroc; V—VII Popor în Europa; VII—VIII Unul dintre căpitani lui Mihai Viteazul; VIII—IX Localitate în Dacia unde romanii au reușit victoria asupra dacilor; IX—X Fluviu în Europa; X—XI Numele adunării naționale din Rusia; XI—XII Latinist român (1825—1877).

SARADĂ

(5 până la 15 puncte). Trimisă de Nicolae Mihăescu — Râmnicul-Sărat

Cuvântul care e cu taină
 Și care'n două se împarte,

È-un lemn mirositor găsit
 În țara Indiei, departe...

Pe câtă vreme 'ntăia parte
 Biron sau cancelarie 'nsemnează,
 Cea de a doua'n locuințe
 Așa de bine luminează!...

POȘTA REDACȚIEI

Revista „Realitatea Ilustrată” mulțumește tuturor cititorilor, cari i-au trimis urări de Anul Nou, dovedind din nou simpatia pe care o au pentru ea.

Al Th. Drobb. Vă rugăm să vă comunicați adresa spre a satisface cererea Dvs. din luna trecută.

B. Solomoneanu—Brăila. În curând vom publica fotografia celor doi ziariști.

Dorel G. Theodoreanu—Buzău. Primit cu plăcere oferta Dvs., fără obligații din partea noastră și cu dreptul de a alege din cele ce veți trimite.

Jean Husie—Bârlad. Rugându-vă să scuzați întârzierea, datorită unei neobservări, vă rugăm să reluați legătura cu revista noastră.

Un cititor. Rugăm pe cel care a iscălit cu acest nume o scrisoare de răspuns dlui M. B. din Pitești, să-și dea numele, pentru ca să putem publica răspunsul său.

T. Alter—Iasi. Vă satisfacem cererea, deși lucrul a fost foarte dificil, dat fiind că s'a făcut un singur clișeu.

Tanți Brătășanu—Chișinău. La revista noastră nu se găsește o sucursală a unei case de filme. Suntem numai în legătură cu o casă de filme din Franța și eventual vom interveni pentru Dvs.

B. Solomoneanu—Brăila. De-abea astăzi găsim scrisoarea Dvs. din Noemvrie, prin care ne propuneți fotografia amator, luată de un prieten al Dvs., care face inconfundabil lumii. Vă rugăm să, ne trimiteți câteva spre a le cerceta.

Ionel Dâmboviceanu—București. Șchița Dvs. nu corespunde nici concursului literar instituit și nu cadrează cu felul revistei noastre. Încercați cu altceva.

Myrdaw—Timișoara. Vă rugăm să trimiteți corespondență de probă.

Iosif Bermann—Săscut. Vă rog să trimiteți corespondență de probă și vom vedea dacă putem publica ceva.

V. și A. Roșca. La pagina jocurilor colaborează foarte mulți cititori și un redactor special,

permanent la revistă, este însărcinat cu alegerea jocurilor și clasificarea deslegătorilor. În consecință primim cu plăcere jocurile, pe care veți binevoi să le trimiteți și le publicăm, pe rând, după calitatea lor.

Contantin Beldie. Am primit articolul Dvs. și l-am rezervat pentru o eventuală publicare.

Sady Reicher, Masu Constantin și Hrant der Ohanian. Am primit fotografiile pentru concurs și se publică într'un număr viitor.

Dorul Haiducu—București. Vom alege și vom publica câteva în numărul viitor.

RECTIFICARE

În rezultatul concursului de colinde, publicat în numărul trecut, am omis să trecem numele următorilor concurenți: Emilia Lupșan—Sebeș, Jud. Alba și Arcalean Dumitru, Bistrița.

INTERVIEW

Ziaristul: „Ce vă place mai mult, amabilă doamnă artistă, teatrul sau cinematograful, în ce jucați mai cu plăcere?”

Artista: „Mai cu plăcere filmez, pentru că pe pânză nu se aud spectatori, când înieră.”

PERICULOS

Vopsitul părului este într'adevăr periculos?

— Bineînțeles, de curând, un unchiu al meu, bătrân și foarte bogat și-a vopsit părul și după două săptămâni s'a căsătorit cu o văduvă cu patru copii.

FETELE MODERNE

„Tată, nu mi-ai dat nimic la logodna mea.”

„Ce? Ești logodită?”

„Cum se poate să nu știi? Nu citești ziarele?”

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Februarie c. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 1, 2, 3 și 4, va primi un premiu de 1.000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 15 Februarie, 1928.

Și dacă ale voastre cazne,
 Dragi cititori și cititoare,
 N'or rămânea defuncte,
 Veți câștiga prin deslegarea
 Acestei ghicitoare
 Nu numai laudă,
 Dar și ... câteva puncte...

Rezultatul concursului din No. 44. al „Realității Ilustrate”

„Cu ce se ocupă domnul, cu ce se ocupă doamna”

Au răspuns la acest concurs următorii: „Nicol”, Piatra Neamț; Aurel Marin, București; Pavel Nedelcu Focșani; Ulimescu, Iași; Gipard, Cluj; G. Constantinescu, Ploști; Viorica Mihailescu-Lăzărescu, București; Virgil Șireteanu, Cluj; Haralamb Radovici, Bacău; Ion Duțu, Ploști; Ștefan Dobrescu, Buzău; Constantin Mardare în versuri. Iar: C. B., Arad; Remus Onoe, Bistrița; Hascalovici Stroe, București; Eugen Argintaru, București; Pop George Cluj; Ion Dobrotă, Hațeg, și Goldstein Jean, Vaslui, în proză.

După răspunsurile puțin numeroase, se pare că acest concurs a lăsat indiferenți pe cei mai mulți dintre cititori.

Deasemenea în răspunsurile primite puține au fost reușite.

Am acordat deci premiul al treilea de 300 lei, d-lui „Nicol”, P.-Neamț.

D-sa chiar dacă n'a recunoscut ocupația adevărată a tuturor celor desenați, a caracterizat pe mulți cu versuri reușite.

Astfel pentru No. 2 (Spălătoreasa)

Se răjocște dârz, la toți în prag de peartă,
Și mulți dintre vecini ar vrea s'o știe... moartă,
Să scape, pe vecie, de chin și de aleasa
Vorbiu ce le ține, zilnic, spălătoreasa.

Pentru No. 3 (Compozitorul)

Plecat cu-aceiași trudă pe clapele'ngălbenite,
Le face să repete acorduri ruginate!...
Silabisind, cu grijă, pe Schumann sau Mozart,
Se vede stând, așezat, 'n vreun Buick sau
Pacquard

Pentru No. 6

Vindea, până mai ieri, în colț, cremă de ghețe
Iar astăzi mănuieste pe-ascuns fonduri secrete.
Pontifilor din trusturi sutana le-o sărută,
Pe când celor umili, le ia... sută la sută.

Pentru No. 12 (Funcționarul)

Sinbaș al primăriei din urbea-ți natală,
Nu ai făcut, sărmame, în viață vre-o școală,
Și n'ai putea mai bune vremuri să reinții,
Căci nu ai decât jale, copii și ... datorii.

Pentru No. 14 (Prevenitul)

— Prevenit, de-nn an aicea...
— Și ce-ai furat?
— Eu, nimic!

— Obrăznicie—egală, cu rangu-ți de mujte!
Așteaptă legea accelerării vă fie stimulent!
Ca s'e și vetăm însă, ne trebuie... Parlament.

„Nicol” după atâtea strofe a închinat una
și caricaturistului nostru, d. Guncser:

Gondamnat să fac și versuri, înscrisu trudnic
Înc'o strofă,
Mulțumit că scăpai teafăr, din veita cata-
strofă...
Și-o dedic domnului Guncser, bietul pictor
rebegit,
Ce mă mir cum simte... gerul, când eu am...
Înădușit...

Dintre ceilalți, cităm pe câțiva căroro d.
Guncser le va face — conform condițiilor din
concurs — câte o caricatură — dacă vor
trimite fotografia la redacție.

AUREL MARIN—BUCUREȘTI

Dânsu-i reporter;
De când tot scrie
Îa priviți-l că s'a plictisit!
A scris... două coale de hârtie

Și-acum stă cu pipa'n gură

Sastisnit

Fiindcă trebuie să-i facă corectura,
Deși—articolul l'a publicat, acum un an,
La revista pentru toți: „Adunătura”!

Pentru No. 10.

Tânărul-acesta

O fi

Chiar caricaturistul;

— Mai știi?! —

De nu, e vre-unul care

Trimite,

La pozele acestea,

Deslegarea.

Pentru No. 13.

Chel și voios

Și 'ntotdeauna sănătos

E podgoreanul;

Dar nici nu s'ar putea

Altfel,

Când are ce să bea

Tot anul!...

Pentru No. 15.

Ieșind dela birou

Perni spre casă 'mbujorată 'n fașă

— Departe dei copii se dau pe gheșă.

Un licean „superior” tot o privește insistant

Iar ea întoarce capul și-i zâmbește;

— Dar nu v'am spus ce-i ea; nu sunt atenți

E mad'moiselle Elise, dactilografă,

Fină

Drăguță

Și frumoasă blondină!

Pentru No. 16.

Cu plete lungi
Cu ochii blânzi și mari
Cu fruntea 'nșeninată de gândire,
E-un tânăr pictor,
Ce visează
La nemurire!

Pentru No. 17.

Serios, cu guler tare
Imbrăcat în frac, el pare
Un ambasador — căci are
Și monoclu... Dar
E un profesor, în vârstă
De latină, d'aia-i chell —
Și dacă mă uit la el
Înainte îmi răsare
Tot acelaș chip al lui
— Chipul profesorului
Ce — trăgând odat' la fit —
M'a și prins și mi-a trântit
În catalog,
Un „trei” mare și turtit.

ULIMESCU — IASI:

Pentru No. 7.

Domnul Stan-necăjitul e funcționar de stat,
Cu leafa sa, mănânci o prăjitură și un rahat.
E însurat, e tânăr și... frumos
Însă de ocupat ce e, a devenit... bărbos.

Pentru No. 12.

La cârciuma „Dă-i cu bere, dă-i cu vin”
E abonat și amic al Ghiță Mărin,
Om de viață trage zilnic la... măsca,
Și îmbrățirează... felinarele dela șosea.

Domnișoara Viorica Mihăilescu-Lăzărescu
București

Pentru No. 18.

Stând p'un scaun cu trei picioare,
Omul nostru-i meșter mare.
Pune flecuri și pingele
După cum nevoia cere.

Sireteanu—Cluj:

Pentru No. 13

Cu ceafă groasă de toval,
Cu capul ca o minge de fotbal,
Cu fruntea îngustă de urangutan,
Cu gușă mare de curcan,
Cu gâtul gros de taur din Grenada
Și spate lat cât toată strada,
Cu mâini vânjoase de atlet
Cu doi ochi mici cari își zimbesc șiret
Priviți-l bine pe acest ginvaer rar,
El este domnul cârciumar.

Gipart—Cluj:

Pentru No. 12.

Prăpădit ca tine nu-i;
Altul;
Pentru aceea dar
Eu la toată lumea spui:
Sigur că ești funcționar.

Haralamb Radovici—Bacău:

Pentru No. 3.

Domnul cel cu plete dese
Ce în jos privește trist
Cu priviri neînțelese,
E un pictor futurist.
Are astăzi o idee
Un subiect de analiză
Plin de demoni și de feie
Titlul lui? E o surpriză.

Pentru No. 4.

O figură zâmbitoare
Prea cu grijă îmbrăcat
Cu priviri scânteietoare
Domnul e un avocat,
Ce pledează 'n fraze scurte
Pentru patru acuzați:
— „Mult prea onorată Curte,
Domnilor Jurați...”

Pentru No. 5.

Cu o barbă albă mare,
Zâmbet ce se pierde 'n vid,
O figură 'mpunătoare,
Domnul e șef de partid.
Cu idei mari și masive
Planuri mari conservatoare,
Domnul e în tratative,
Pentru o colaborare.

Pentru No. 6.

Veșnic adâncit în gânduri,
Domnul foarte elegant,
E un fabricant de scânduri

Intr'un centru important.

Criza e mereu crescândă
Și el cată de mai ieri,
Împrumuturi cu dobândă.
Avis domnilor bancheri.

PAVEL NEDELUCU—FOCȘANI:

Pentru No. 3 (Pictorul)

Părul lung de-artist în notă i se lasă pe de
[lături,
Și în fumul ce se 'nnalță din luleaua-i
[legendară
Vechi „portrete” și „tablouri” nefăcute prind
[s'apară;
Iară scrumul în luleauă-i se așterne pături,
[pături...

Pentru No. 4 (Poetul)

Ochelari, lavalieră și chelie lucitoare:
Privind lung în goful lumii ce se face tot mai
[mare,
Gândul—aprigă săgeată—și-l implantă 'n alte
[astre,
Și „producția” o presară peste capetele
[noastre.

Pentru No. 5. (Profesie liberă de bunice)

Barba-i albă ca la Moșii din poveștile bătrâne;
Ochii-s plini de dnoșia vremilor ce duse sânt;
„Astăzi” printre „lumea nouă” doar atâta-i
[mai rămâne:
Să-și mai depene-amintirea ca pe-un fir
[de-argint în vânt.

Pentru No. 9. (Măcelarul)

Cu ochii mici și negri ca boabe de piper,
Și brațele voinice să'ndoaie nu drug de fier,
Cu fața rumenită de sânge 'nfierbântat,
Acesta-i măcelarul, de-o palmă 'n ceafă lat.

Pentru No. 11. (Femeia cochetă)

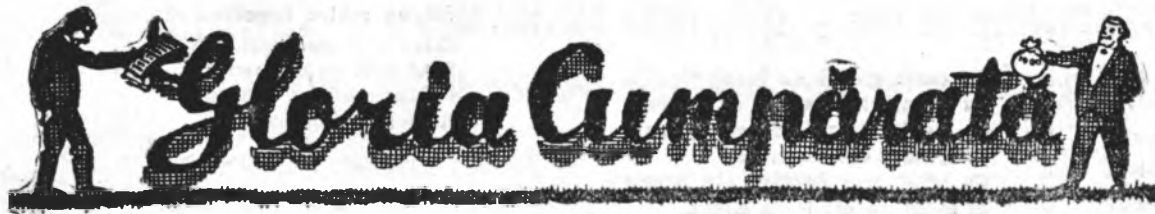
Măsurându-și silueta în cleștarul de vitrine
Trece frământând zăpada cu pantofi de lac
[ușori;
Și scoțând: — un crin — născul dintre
[blănurile fine,
Se compară că-i o floare mulsă poraspăt
[dintre flori.

Pentru No. 16. (Profesoara)

Părul strâns în coc, pe nasu-i cocoșați stau
[ochelarii;
Guler până sub bărbie — „să ia pildă orice
[fată”
Cu trup costeliv și țeapăn, prin fereastră
[dărză cată
La copilele ce-și plimbă ochii după ai
[„domnișoarei”.

Pentru No. 17. (Omul de salon)

Ca să-și dea o gravitate mult mai mare decât
[are
Și mai multă 'ntăietate, la un ochiu și-a pus
[monoclu;
Și cum prin mulțimea densă din salon se
[mișcă-arare
Pare-o statuă antică coborită de pe seclu.

2*

— Povestire de Zarn —

Trad. din rusește, de NINA DONOS

III.

Pentru Gdovschi, care niciodată n'a avut mai mult de patru-cinci sute de ruble, suma de 3000 era o avere întreagă. Chiar în acea zi se socoti cu proprietarul casei și-și cumpără una proprie, trecând în ea cu toate lucrurile lui simple. Incepu să o împodobească. De dimineața până seara alerga prin oraș cumpărând lucruri. În cele din urmă se aranjă frumos.

Fericirea vieții, însă, nici un haz, dacă nu te poți lăuda în fața cuiva și dacă nu sunt oameni, cari s'o invidieze. Pentru aceasta Gdovschi se hotărî să facă în casa sa o mică petrecere. Trimise invitații la vr'o 6 prieteni și seara se simțea fericit văzându-le mirarea.

Unul dintre ei, Muzzilov, se opri mirat în prag.

— A, Petea — îl întâlni bucuros Gdovschi — ce bine ai făcut că ai venit întâi — și sărută pe Murzilov, care par'că încremenise la ceea ce vedea.

— Ce dracu? De unde toate acestea? — întrebă mirat Murzilov.

— Stai, dragă, nu te mira, tu n'ai văzut încă toate camerele.

— În acest timp intrară alți prieteni, Ciulcov și Toporin, doi scriitori tineri, apoi un foiletonist, un critic teatral Pupchin și încă vr'o câțiva scriitori.

Toți întrebau mirați pe Gdovschi:

— Poate ai vândut romanul?
— Nu, răspuse el nepăsător, am primit o moștenire. Veniți să vă arăt bogăția mea.

Și purtându-și prietenii din cameră în cameră și văzându-le mirarea, par'că se îneca în fericire și mulțumire sufletească.

Seara a trecut în zgomot și veselie mare. La masă toți au băut vin mult, vorbind tare. Atenția tuturor era concentrată asupra stăpânului casei și neprevăzutei sale fericiri. Fiecare voia să ciocnească cu paharul lui și să-i ureze fericire.

Gdovschi spunea mișcat:

Voiu înceta cu publicatul pe un timp oarecare, fiindcă mă apuc de un roman mare. Ca Tolstoi în „Război și Pace” voiu descrie în el toată societatea omenească în cei din urmă 30 de ani. M'am gândit mult asupra lui. Cine va avea să tipărească un roman în 30—50 coale? E prea mult!

— Minciuni — urlă Murzilov, care se cam îmbătase — pune cruce pe scrisul tău! Ești bogat și te vei lenevi... te știu eu bine!...

— De ce spui asta — îl opri Ciulcov, un om mic și negru ca un gândac — Timofei Arcadieviici e o

*) Citiți începutul acestei nuvele în No. 1, anul II, al „Realității Ilustrate”.

forță, slavă Domnului — spuse el ridicând pumnul — talentul, frate, nu se slăbește, el se va revărsa totdeauna! Să bem pentru romanul lui Gdovschi!

Ural...

— Dacă va rămâne credincios tradiției cinstite și nu se va face un burghez lenes — începu Toporin...

— Nu te teme — strigă Ciulcov — el nu se va schimba.

— Nu se schimbă! — întări încă odată Ciulcov.

— Timoșca, vino să te sărut — zise emoționat Murzilov și se duse să-l sărute...

Incepuseră la utrenii, când mosafirii ieșeau grămadă din casa lui Gdovschi.

— E de mirare — zise gânditor Pupchin — înainte, el nici odată n'a vorbit despre moștenirea, ce a primit-o acum.

— E o familie nobilă — răspuse unul — are multe neamuri.

— Da! Se va îngrășa ca un porc și ne va uita pe noi, muncitorii cinstiți — zise trist Toporin.

— Nu se poate, el e om de talent, și pe astfel de oameni nu-i pot seduce banii. În sfârșit, se va arăta.

Murzilov mergea clătănându-se, cântând un cântec sălbatec și gesticulând.

Gdovschi rămase mulțumit de petrecere. „Acum va merge svonul” gândi el, și a doua zi plecă la Șugaev.

Șugaev îl primi cu brațele deschise și cu mare bucurie îi spuse:

— Am dat romanul. Se va publica în „Jivoe Slovo”. Ce om de treabă e redactorul! Onorabil scriitor. D-ta, îmi zise redactorul, ai talent! Ha-ha-ha...

Fața îi lumina de mulțumire, iar figura colosală i-se cutremura de răs.

— Îți mulțumesc, dragul meu — zicea, strângându-i mâna lui Gdovschi — Șezi! Poate îmi vei fi adus ceva nou?

— Când puteam să scriu? Numai ieri m'am aranjat. Să vii la mine. Eri au fost prietenii mei.

Șugaev era vesel și zâmbea la gândul că degrabă își va vedea numele pe roman.

— Nimeni nu va crede! Pe Dumnezeu! Am spus și la bursă și lui Ciugreev și lui Anohov... răd... nu cred. Nu-i nimic! Vor vedea ei! Ha-ha-ha.

— Lui Gdovschi nu-i căzu bine această bucurie, și zise indiferent:

— Păi, eu am venit să hotărâm unde ne întâlnim și când.

— Nicăiri, — răspuse simplu Șugaev — ai scris: aduci la mine, asta e tot. Iar dacă vrei să-mi faci vizite, poftim! Voi hotărî o zi fixă.

— Bine — zise Gdovschi, și se grăbi spre casă.

Vestea că romanul a fost primit și lăudat îi făcea plăcere și neplăcere în același timp. De-o parte se simțea mulțumit de aprecierile redactorului, și că Șugaev începuse să-l respecte, de altă parte îl rodea gândul, că romanul va fii iscălit de altul.

Se cufundă mai adânc în simțirile sale. El nu voia...

E făcut și gata...

IV.

Peste o săptămână veni la Gdovschi Ciulcov cu o dispoziție bună, strigând din anticameră:

— Timotei Arcadieviici, dacă te gătești să pleci undeva, du-te cu Dumnezeu, nu te jena! Eu am venit numai pe-o clipă.

Cu aceste cuvinte intra el la fierea cunoscut, care nu avea seri anumite pentru chefuri.

— Poftim, te rog, stau acasă toată seara, răspuse Gdovschi, gândindu-se: „asta iar a veni cu noutăți.”

Ciulcov era cunoscut de toată lumea în oraș. Acest om nu se ocupa decât cu colportarea noutăților. De la el aflau scriitorii edițiile planuite în secret, sau cine se ascunde sub pseudonimul cutare, cât primește unul și altul pentru o coală, cât a luat avans.

Ciulcov era certat de toți și, totuși toți îl ascultau cu plăcere.

— Șezi — îl pofti Gdovschi — vrei un ceai?

— Dacă e cu coniac.

— Sigur!

Gdovschi sună și în cameră intră o servitoare drăguță.

— Nu erea, — făcu din ochi Ciulcov și răs.

Au intrat în cabinet. Gdovschi s'a așezat pe o canapea, iar Ciulcov într'un fotoliu, întinzându-și picioarele slabe pe covor. Fuma amândoi, bând ceai.

— Scrii ceva? — întrebă Ciulcov.

— Nu, dar am de gând.

— Scrie, scrie, căci mi-e teamă că Toporin va avea dreptate.

— Ce-a zis Toporin?

— Azis că te vei face burghez lenes, dar eu îți țineam partea, spunându-i că talentul trezește pe om.

— Ce se mai aude? — întrebă Gdovschi.

Ciulcov tresări.

— Da, în luna aceasta, de când nu mai ieși prin oraș, sunt noutăți! S'a înviorat. Ochii-i mici scânteară și începu să povestească.

— Editorul gazetei „Zapad” s'a certat cu un redactor și acum te înjură strașnic. Își descoper lumii tainele.

Alta: d. Svistulchin s'a despărțit de nevastă... A, da! Mai știu ceva. O noutate! Un talent nou! Și cine crezi că e?

— Cine?

— Nici nu ghicești... Șugaev! Milionarul. El are mine, sonde, dru-

muri de fier, — și scrie... I-a dat lui Stepanov un roman „Drama în stepă”. Acesta a rămas încântat. Se va publica în cel mai apropiat număr al revistei.

Gdovschi zâmbi mulțumit. Ori al cui ar fi numele sub care se va publica, opera e a lui, lauda e pentru el. Va să zică, e talent adevărat.

— Ce zice Stepanov?

— E peste măsură de încântat. Am fost eri la el. Spunea: „plastic, stil frumos, originalitate.

E captivant. Despre Șugaev se spune că-i prost ca lemnul, nu știe nici să vorbească. Uite-l.

Ciulcov slobozi un fum de țigară și zise gânditor:

— Vezi, milioane și talent! Mi-e ciudă!

Bău ceaiul, apoi spuse cea din urmă noutate: Mănsor! să vii la nuntă!

După plecarea lui Ciulcov, Gdovschi deveni vesel. Laudele aduse de bătrânul literat Stepanov îl măgulea. Voi să împartă această bucurie cu Șugaev. Deși era târziu se îmbracă și plecă la el.

Șugaev tocmai se întorsese dela teatru.

— A, Timoșca, — strigă el prietenește, — mergem să luăm masa la restaurant.

— Mergem — zise Gdovschi, și porniră spre Contan.

În sala luminată, în care cânta o orhestră românească. Gdovschi povesti lui Șugaev cele auzite dela Ciulcov. Șugaev nu-și mai încăpea în piele de bucurie.

— Poate vor scrie gazetele despre mine?

Gdovschi zâmbi.

— Aceasta, cred că e departe încă. Criticii nu prea se uită la revista aceasta. Mai târziu, dacă vei edita vr'o carte întreagă și vei nimeri prin reviste cum se cade, se vor găsi critici, cari vor scrie notițe, care-ți vor forma numele.

Șugaev închise pe jumătate ochii. Cu mustața roșie, cu fața lată și grasă, semăna cu motanul, pe care-l vezi tolănit pe teigheaua unei prăvălii.

— Te voiu auri, Timoșca, — izbucni el sentimental.

Lui Gdovschi îndată îi fulgeră un gând:

— Te-aș ruga să-mi dai vr'o 500 de ruble.

— Poftim! Acum? — și scoase din portofel 200 de ruble.

— Celelalte 300 ți-le dau mâine.

Să vii la biuro!

Când Gdovschi se întoarse acasă, nu mai era același. Impresiile serii luau o întorsătură ciudată. Simțea durere și scârbă. El muncește — Șugaev adună laudele! Va fi slăvit acest porc gras, când toată slava i-se cuvine lui!...

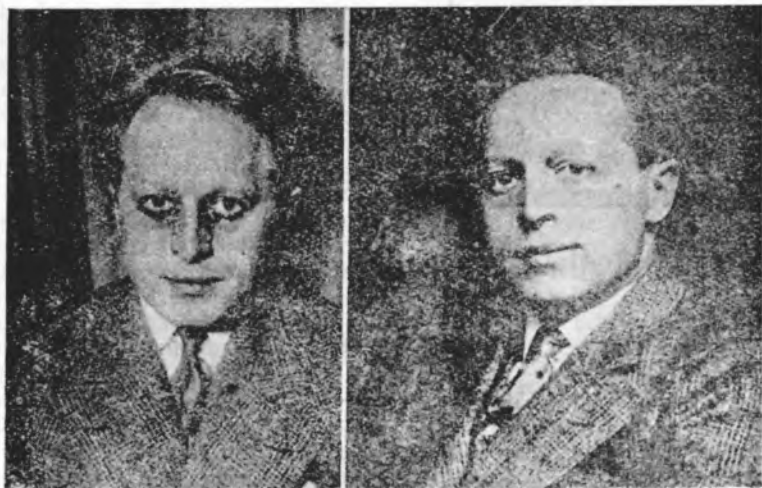
Dreptul de întâia naștere pentru o farfurie de lintel...

Mult timp Gdovschi se zvârcoli în pat, fără să poată adormi. Îl copleșea o mâhnire nemărginită. Multime de gânduri îi trecea prin cap. În sufletu-i îndurerat se petrecea un proces creator. Gândea: „Mâine iar o să scriu... și totuși, nu pentru mine!”

Cu gândul acesta adormi.

(Urmarea în numărul viitor)

Repetarea „Miracolului dela Konnersreuth“

PAUL DIEBEL

A făcut multă vâlvă, în vara trecută, cazul de stigmatizare al unei femei, Thereza Neumann. Aceasta, în fiecare Vineri, cădea în extaz, iar pe trup îi apăreau, cam în aceleași locuri ca și Mântuitorului, răni și pete de sânge. Deasemenea ochii îi săngerau. Lumea, superstițioasă, a văzut în aceasta un semn divin și foarte mulți erau gata să socotească pe Thereza Neumann o sfântă.

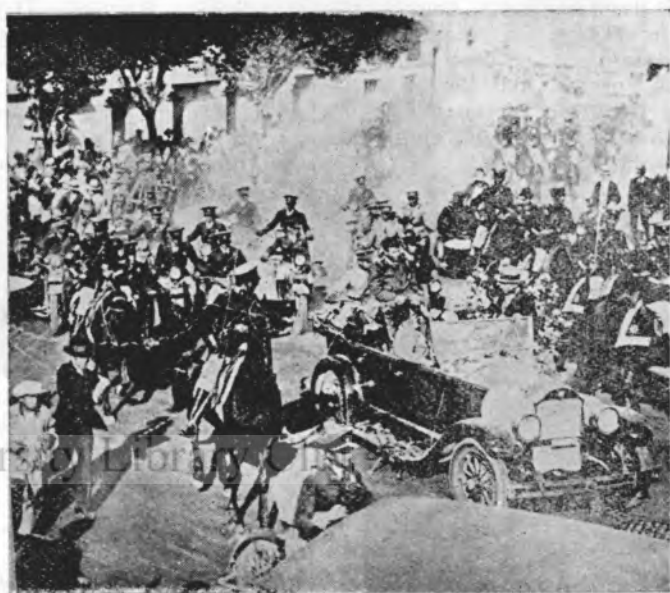
Îată că acum, tot un german, Paul Diebel, este în stare, prin auto-sugestiune să-și producă — ori-când — în mod voluntar, însângerrări pe trup și tot el singur să-și le oprească. Paul Diebel se va produce acum în fața publicului.

THEREZA NEUMANN

La Stokholm, pe lacul Melar, patinaj cu pânze.

Lindbergh în Mexico. Intrarea în oraș: în fundul automobilului, la dreapta, Lindbergh.

Gene Tunney, campionul mondial de box, este întâmpinat la venirea sa în Chicago, cu o ploaie de confete.

Lindbergh în Mexico. Prima strângere de mână, pe aerodromul orașului Mexic, unde Lindbergh este întâmpinat de comandantul orașului, Generalul Alvarez.

Furnizorul curței regale române

Argintărie,
Bijuterii de fine
Obiecte de artă
Ceasornice de
precizie

Nu cumpărați cadourile D-voastră, până ce n'ați vizitat mai întâi marele magazin. — Prețuri ieftine și fixe!

Henry S. Braunfeld
Cluj, Piața Unirii Nr. 15. Telefon-interurban 643.

Concurs de frumusețe pentru copii

„Realitatea Ilustrată” a instituit un concurs de frumusețe pentru copii: se vor acorda trei premii de valoare, celor mai frumoși trei copii. Pot concura toți copiii între 2 și 7 ani: fetițe sau băieți. Pentru aceasta e nevoie să ni se trimită o fotografie 9×12, împreună cu 200 lei, pentru facerea clișeului. Vom publica pe rând, toate fotografiile concurenților și la 1 Martie o comisie alcătuită din fruntașii vieții culturale și sociale din Cluj, vor decerna premiile. Valoarea acestora e de 20.000 lei.

Teatru-Muzică-Artă

Când ajungi să cânti la Operă!

Impresii de cântăreață, la început de carieră.

De d-șoara Urania Bănescu—Cluj

Și iată ce a fost un ideal al copilăriei mele, e acum realitate: joc și cânt pe scenă, în fața mulțimei, în roluri grele, — fără emoție, ca la mine acasă.

E drept că gustul pentru artă, îl avui de când eram copilă: Aveam o mătușă care cânta frumos, urmasă la Conservatorul din București, și auzind-o, nu avui alt vis, decât să ajung cântăreață...

D-ra URANIA BĂNESCU

În refugiu, în anii grei de războiu, cântam în corurile dirijate de Marcel Botez, profesorul meu de atunci. E primul care a știut să mă facă să cunosc frumusețile cântului.

Venită la Cluj, am aflat aici ce înseamnă să studiezi la Conservator. D-na Lya Pop, mi-a fost o bună profesoară. Și apoi și dela d-na Drăgulescu-Stinghe am primit prețioase orientări în arta cântării.

Și totuși am plecat la Paris. Mult regretatul maestru Popovici-Bayreuth, mă sfătui să iau lecții în Capitala Franței cu vestita profesoară, Madame Litvinne. Într'adevăr o mare pedagogă. Știe să se ocupe cu mult drag de fiecare elevă, știe să încurajeze pe fiecare elevă, care studiază cu dânsa. Cu astfel de profesoare, trebuie să crească dragostea elevelor pentru muzică și cânt, trebuie să crească zelul lor în munca pe calea desăvârșirii.

Cu „Madame Litvinne” am învățat cum să cânt Micaela din Carmen, Mimi din Bohema, Thais, Manon și Traviata.

Odată mă pomnesc că profesoara mea nu mă mai cheamă pe nume, ci „Mamselle Thais”, atât de mult îi plăcuse cum cânt în rolul Thais, încât mă prezenta tuturor: „Mamselle Thais”.

La Paris ai într'adevăr posibilitatea să-ți desăvârșești studiile în toată. Am luat în același timp lecții de dicțiune franceză cu Prof. Saillard, artist la „Theatre Antoine” iar mimica cu d-na Weinsnk.

Imi aduc aminte, par'că era ieri, de examenul de fine de an, era o audiție la Teatrul Majestic, cu costume puse la dispoziție de d-na Litvinne. Am cântat acolo în rolul Micaela, apoi în actul III din Bohema am interpretat pe Musette, având ca partner pe compatriotul Ștefănescu Goangă, baritonul român care obține la cum succese atât de frumoase la Opera din Liege. Mimi și Podolfo erau cântăreți dela Opera comică.

Acum după ce am simțit fiorul artei pe scena Operei române din Cluj, cântând în „Crai nou” în „Bohema” în „Faust” mi-e iară dor de Parisul artistic ca să învăț iară. O viață întregă trebuie să învățăm. Nu-i bine niciodată să ne credem desăvârșite. După studii serioase la Paris, voiu să plec și în Italia, să îmi fac și un repertoriu italian, căci în Italia, nu numai că se poate auzi cum se cântă superb la Opera „La Scala di Milano”, ci ce mai trebuie de învățat în țara cântecelor pasionate și melancolice.

Urania Bănescu

Informațiuni teatrale

Lia Pop grav bolnavă

Aflăm cu părere de rău că apreciată primadonă a Operei Române din Cluj, d-na Lia Pop, s'a îmbolnăvit grav. Sufere de o afecțiune a coardelor vocale și medicii specialiști au oprit-o nu numai să nu cânte, dar nici să nu vorbească. Așa că o lună de zile Opera Română va fi lipsită de concursul ei prețios. Îi dorim o grabnică însănătoșire.

O trupă Italiană cu Irma și Emma Gramatica la Cluj

La 18 și 19 Ianuarie va juca la Teatrul Maghiar, din localitate, celebra trupă italiană cu Emma și Irma Gramatica.

Teatrul din București

Colegul nostru dela vizarele Dimineața și Adevărul, A. de Herz, obține acuma frumoase succese morale și materiale în Capitală, căci lăouă teatre îi joacă în același timp lăouă piese: Teatrul Național reprezintă comediat lui: „Omul de zăpadă”, iar compania artistică a lui Fânase, dela Teatrul Carol cel Mare, reprezintă o revistă a lui Herz: „Din toată inima”.

— Celebra cântăreață japoneză, Jovita Fuentes, după marele succese avute săptămâna aceasta la Opera în Cluj, în d-na Butterfly, a fost angajată pentru săptămâna viitoare la Opera Română din București, pentru trei reprezentații ale aceluiaș opere.

Reînvie Opereta?

ÎN momentul când revista s'a afirmat ca gen teatral la București, opereta era condamnată la pieire. Cu durere iubitorii comediei muzicale au asistat la moartea ei. Într'adevăr revista oferea cu prisosință muzica ușoară, dansul, glumele, tot ceace făcea farmecul operetei și în afară dădea spectatorului senzațiile plăcute ale unei montări fastuoase atât ca tehnică teatrală cât și ca decoruri și costum.

Lupta între revistă și operetă trebuia să se termine fatalmente prin triumful primei. Compania de operetă Leonard a dus cu îndărătnicie această luptă și dacă tragicul sfârșit a fost într-o cât-va prelungit acest lucru se datorește elementelor de mare valoare din sus numita companie care posedă pe un Leonard, Maximilian, Kanner, Ar e Aurian și alții și încăpăținării acestor oameni, care și iubeau cu patimă meseria și erau deciși spre orice sacrificiu. Totuși opereta ocolită din ce în ce mai mult de public, după o lungă agonie a pierit.

Ne obișnuisem cu această lipsă și nici nu ne mai gândeam la ea decât rare ori, când, din străinătate, triumful unui nou libret răsbătea până la noi.

Celebra cântăreață japoneză HATSUE YUASA—TOKIO soprano-lirică, care dă acum concerte în orașele principale din Ardeal și la 23 Ianuarie, va cânta la Opera Română din Cluj.

Leonard, de care opereta românească își are legată mai toată evoluția, în urma răsunătoarelor succese obținute la Paris în Baia-dera, încercă o reînviere a acestui gen. Câte-va reprezentații la București sunt primite cu bună-voință de public și un turneu în țară a avut un deosebit succes.

Publicul nostru se pare că începe să aprecieze din nou opereta, atât de desavuată odinioară.

În sala „Alhambra” din București, în prima zi de sărbători, com-

pania de operetă „Leonard”, cu concursul apreciatei Mariliena Bodescu, a inaugurat noua stagiune cu o lucrare originală „Lampagiul de noapte” libretul scris de N. Vlădoianu, co-autorul reușitei comedii Amedeu Stănjenel har muzica de Seuly.

Publicul a primit cu deosebit interes această reprezentație. Odată reușită ea înscamnă, în același timp, triumful nou al operetei și al lucrării originale românești în acest gen.

A. Galef.

Carl Dane

Până astăzi Karl Dane, tip pitoresc și aparte a creat două figuri, ambele deopotrivă de neșterse din albumul celebrelor **Astre** cinematografice. Unul, cunoscut în toată lumea: **Slim** și altul sortit să intre în epopea discuțiilor perpetue: acela al siluei create (numele îl păstrăm ca surpriză) în „**Insula Misterioasă**” marele film extras din opera celebrului Jules Verne. Să spunem ceva despre Slim. Un lucrător de fabrică, de o sta-

pliosibile ale inamicilor și contra opune efectului acestora fumul unei... țigări.

Câtă naturalitate în jocul lui de scenă! Câtă expresiune în mișcări și atitudini! Un tip ideal în felul lui. Ce raritate pentru Americani!

Dece nu posedăm și noi un astfel de om în țară. Am montat „**Scrisoarea Perduță**” a lui Caragiale și i-am încredințat lui, rolul cetățeanului turmentat. Ar face o creație desăvârșită și în câteva săptămâni industria noastră de filme ar fi consacrată în străinătate și preferată producțiilor „yankee.”

Și, nu putem ști dacă nu adăpostim un talent sub pavilionul tricolorului românesc. — N'avem însă posibilitatea a-l afla. N'avem cunoscători în materia descoperirii de stele. În America un regizor își recrutează interpreții din dubioase localități de noapte, din personalul fabricelor, etc. La noi abia „cu mari sacrificii se organizează de către amatori un concurs de fotogenie prea pretentios, care abea poate aduna câțiva concurenți „cu stare” în majoritatea cazurilor fără talent. Dar dacă tocmai acela pe care-l căutăm persistă într-o așa strâmtorată stare financiară, încât nici nu poate măcar lua parte la un astfel de concurs?

Atunci, adevăratele talente rămân nedescoperite, filmele de succes neturnate, producția națională în urmă și filmul românesc în epoca patriarhală!

FIINDCĂ A UITAT

Domnul inspector școlar e mulțumit de examenul pe care l'a făcut elevilor dintr-o școală, pentru că aceștia i-au răspuns la toate întrebările bine. Înainte de plecare, privește îngădurat încodată, asupra clasei, și spune apoi oftând: „Da, da! Dacă aș mai putea, aș voi să mai merg odată la școală, ca voi.”

Scolarii nu pricep și privesc cu ochi mari pe inspector.

„Desigur nu știți” — adaugă acesta — „pentru ce mi-am exprimat această dorință.”

Dar atunci, Spiritus, un prichindel din ultima bancă se ridică și spune foarte convins: „Ba eu știu domnule Inspector, pentru că ați uitat d atuncea foarte multe și ați vrea să le învățați iarăș.”

Stelele ecranului: DOROTHY GISH

University Library Cluj CHARLIE CHAPLIN

CHARLIE CHAPLIN

care descrețește fruntea atătora, la cinematograf este un om nervos și posomorât. E originar din Polonia și părinții săi au fost evrei. A căpătat cetățenia engleză la Londra, și după ce a fost pe rând: croitor, vizitii, dansator pe sârmă, și clown, în 1914, pleacă în America și se angajează la o mare companie de filme. De atunci a început cariera, spre a ajunge astăzi comicul favorit al Yankeeilor.

JOSEPHINE BACKER

adorată de întreg Parisul, când dansează sau își cântă cupletele, a apărut pe pânza cinematografului. Ca și în cazul celebrei Mistinguette, se pare — după câte spun criticii competenți — că succesul în film nu egalează pe cel de pe scenă.

re socială submediocră, care se încorporează de bună-voe în marele războiu franco-american prezentat publicului cu ocazia filmului „**Parada cea mare**.” Slușenia lui extremă, impertinența lui caracteristică, grosolanția lui simbolică ultimilor misiunari de rangul său, calmul dovedit în viața privată și belică a acestui personaj, făceau pe spectatori să-l simpatizeze. Socotim că toată grandoarea montării ar fi părut neînsuflețită prin lipsa lui Slim. În momentele cele mai critice ale războiului, eroul nostru concomitent cu rănirea mortală a inamicului, sugea cadentat „**chewing-gum**”-ul tradițional. Asemenea lui Malle, care în vârful balonului își dă abea seama, că planează în nesiguranță deasupra pământului, asemenea lui Charlot care pășește fără grabă în marginea unei prăpăstii, cu toate că în imediată apropiere e urmărit de un urs alb flămând, Slim privește tristă situație din războiu cu bonomia unui om la un toast de recepție. Doarme fără pășare în timpul deselor atacuri cu ex-

VÂNĂTOAREA

LUAȚI AMINTE

Pentru Vânători

De la 14 Ianuarie încolo nu se mai pot vâna prepelițe, porumbei, sturzi, turturele, cărstei; nu mai este îngăduită vânătoria de fazani, de capre negre, de găini, de alună (ernuci), de cocoși și găini de munte, de iepuri.

Mai sunt numai 15 zile, în care se permite vânatul cerbilor, căprioarelor (țapi) așa încât vânătorii noștri, în afară de sălbăticiuni: urși, lupi, mistreți, vulpi, râși, pisice sălbatice, dihori și celelalte animale stricătoare sau păsări răpitoare, mai au dreptul să vâneze, în aceste 15 zile, până la sfârșitul lunii Ianuarie, numai cerbi, căprioare sau țapi și până la sfârșitul lunii Februarie lebede, găște, rațe.

Pe la 15 Ianuarie se termină timpul căldurilor de împerechere la mistreți. Cerbii, căprioarele și caprele negre se adună în carduri, în locurile de iernare, le purii, când vremea e mai caldă-roasă, încep a se împerechea. E timpul cel mai potrivit pentru prinderea cu capcane a animalelor răpitoare. În nopțile luminate cu lună se pot face vânători frumoase de lupi și vulpi.

Sunt pedepsiți cei cari vânează animalele neîngăduite, sau întind lațuri.

Aveți grije de vânat

IN țara noastră suntem departe de a face pentru vânat, ceea ce se face în alte părți. Iarna aceasta, în special, este foarte grea și pe zăpada mare, înghețată: cerbii, căprioarele și ciutele nu găsesc hrană. Dacă bineînțeles, la noi nu se va face ca în alte părți, unde vânătorii por-

nesc pluguri de zăpadă, spre a face parte pentru animale, este nevoie cel puțin, ca în locurile mai apărate, să se așeze fân de fanale, sau trifoiu, mănunchiuri de frunzare, snopi de ovăz, necerați, castane, ghindă jir, precum și ovăș orz și cartofi pentru porcii sălbatici. Aceasta nu costă prea mult, și dau puțința animalelor să treacă iarna grea. Mai ales trebuie să avem grije de puile cerb și de aceea se recomandă să se așeze hrana, apărată, în îngrădituri destul de largi, ca să îngăduie intrarea puilor, dar nu îndeajuns ca să lase și pe căprioarele și cerbii bătrâni.

Scuturătura podului și măturătura hambarelor trebuie dată fazanilor și potârnicșilor. Ea trebuie așezată la adăpost de animalele răpitoare.

Pentru pescari

Dată fiind iarna foarte geroasă în anul acesta, pescarii trebuie să fie cu luare aminte împotriva vidrelor, care mănâncă peștele.

Păstravul somnos, saiblingul și somnul termină cu depusul icrei. Se permite pescuitul tuturor speciilor de pește. Trebuie însă băgare de seamă la locurile unde se depun icrele. Să se observe ca peștii să nu fie prea îngrămădiți în culcușurile de iarnă.

Îngrijește armele

Cu armele e acelaș lucru ca și cu oamenii, sunt expuse mereu unei zdruncinări a stării lor, și nu trebuie să le miri, dacă lăsându-le neîngrijite, la un moment dat se strică.

După fiecare întrebare trebuie să-ți cureți flinta, ime-

diat, atât pe dinafară cât și pe dinlăuntru. Chiar cartușele, „garantate că nu produc fum”, lasă în urma lor rămășițe, care se așează în cei mai mici pori și încep de aici să producă stricăciune. Nici oțelul în bil, care nu ruginește, nu te scutește de obosala curățitului, căci, atâta vreme cât un oțel se poate brună el nu este neatacat de rugină. Gândește-te de asemenea că fiecare împușcătură de alică lasă în urmă, pe țevă, un depozit de plumb, care poate deveni periculos, când e prea mult. Șterge țevă cu câlți uscați, așează-le cu spatele la lumină și privește prin gura țevii, și atunci, dacă vezi dungii cenușii sau pețe pe aceasta, să știi că sunt depozite de plumb, care nu s'au depus numai pe gura țevii, ci dealungul ei.

Ca să cureți pușca, desă o complet. Vergeaua de curățit să fie dintr'un lemn tare, care nu se îndoiește. Ca material de curățit pe lângă câlți, întrebuințează un ulei care apără de rugină, adică unul care neutralizează acțiunea depozitelor, fără să atace oțelul. Un ulei bun trebuie să îndepărteze și depunerea de plumb. În ultimii ani s'au adus pe piață multe uleiuri bune de armă, cum ar fi balistolul, barelolul, friu, nitrolinol, și altele. Toate acestea sunt bune, dar acțiunea lor se mărgi-

rește în a apăra de rugină arma. Odată pe an, este nevoie să-ți lași ca dânsul să o controleze. Acest lucru trebuie imediat, la închiderea anului vânătoresc și nu cu 5 minute înainte de a pleca la vânătoare.

Ca și flinta, tot așa și carabina trebuie îngrijită. Aici întrebuințează în loc de lemn o vergea de oțel, îmbrăcată în lemn. Aceasta ca nu cumva să se strice în timpul curățir și astfel să sgârie țeva. Calibrul mic al carabinei nu permite o vergea de lemn destul de groasă, ca să fii sigur de ea. Nu întrebuința câlți obișnuiți, cari conțin lemnoase, dăunătoare, ci câlți noi, cari se găsesc în comerț sub numele de câlți de mătăasă. Aceștia sunt mai moi și astfel pătrund mai bine printr'indeni, în armă. Aceasta este în produs făcut din mătăasă artificială, foarte potrivit, și cu el se poate oleia foarte ușor. În carabină se depun foarte mici cantități de cupru, care influențează mult împușcătura. Carabinele care au pe țevă o manta de nickel sau de cupru, sunt ferite de efectele acestei depuneri.

Dacă vei păstra cu grije armele tale, și le vei arăta armurierului, ori de câte ori vei vedea că funcționează perfect, nu numai că vei avea plăcere la vânătoare, dar și strălucirea lor îți va produce mulțumire.

La București, la Fundația Carol, un cunoscut docent al Facultății de drept într'o conferință, despre drepturile femeii, a relevat faptul că, în numeroase ținuturi din America, numărul bărbaților întrece cu mult pe cel al femeilor. În glumă, con-

ferențiarul adaugă: „Recomand deci doamnelor, să călătorească într'acolo.”

Indignată, o auditoare se ridică și părăsește în mod ostentativ sala.

La acestea, docentul nu-și pierde cumpătul și spune: „Dar n'am înțeles să Vă grăbiți atât de tare!”

MODA: Blănurile din anul 1928

IN lumea elegantă de astăzi, doamnele nu se mai mulțumesc cu o singură blană, în care să-și înfășoare trupul cu gingășie. Bineînțeles că nici o elegantă nu va putea merge la Five-o'clock, conducându-și singură, automobilul și îmbrăcată în blană de hermelină și nici nu va putea merge la supă, seara, într-o haină de vidră.

Femeile de astăzi sunt sau sport-girls, sau sport-ladies. Cele dintâi pot să se îmbrace cu toate felurile de blănuri, dela mielul de Italia, până la zebra. Ba chiar și girafele din grădina zoologică au să se teamă, că foarte curând, aceste cuconițe le vor întrebuința pielea, pentru că părul girafelor e scurt și foarte potrivit pentru sport.

Cu toate acestea orice „sport-girls“ rămâne credincioasă blănurilor de bizam și de focă. Și acum de curând o nouă preferință: astrahanul brun și cenușiu. Dacă nu joacă golf, sau dacă nu conduce automobilul, peste zi poartă și dihor, precum și o haină întreagă de blănuri de canin „veritabile.“ În special epurile, care se poate colora în toate chi-

Astrahanul, blana conitelor serioase

Gazelă

Vulpile sunt din nou la modă

Chinchilla, haina milionarilor

Caninul, mamă a nenumărate „blănuri nobile“

BCU Cluj / Central University Library

Haina de tigru pentru înainte de amiază

Pațină extravagantă: haina de zebra

Hermelina pentru seară

purile, albastru-marin și teracota. e haina modei parisiene și-i atât de bine preluerat, încât nimeni nu ar putea recunoaște, în crețurile de păr lung, moale, amestecul meșterului blănar. Blana de cârțiță se folosește peste zi, căci nu este elegant să umbli după amiază, pe stradă, cu blana de seară.

Pentru seară se întrebuințează cele mai variate blănuri, care se fac

la Paris, în forme nesfârșite, cu o fantezie care numai seacă, cu toate culorile și cu cele mai felurite piei.

Dacă tânăra sport-girls se preschimbă într-o lady, atunci pentru toaleta de seară, blana de peste zi se preschimbă și ea cu o haină de chinchilla, hermelină, sau de lutru, căci lutrul este haina de sezon a elitei.

Omul sub influența radiațiilor astrale

Rolul acestor radiațiuni în patologie]

De Dr. Omega

TOATĂ lumea e de acord că viața organică de pe pământ se datorește radiațiilor solare, și că sfârșitul lumii va fi când soarele nu va mai răsări. In ceace privește luna, ca o

ziua cât și noaptea: au, însă, o intensitate maximă când calea lactee (calea robilor) e la zenit.

Ele rezultă din transformarea hidrogenului în heliu: „Atomul de hidrogen e format dintr'un

Dns de timp, împins către o țintă care se depărtează mereu, pământul se rotește cu repeziciune în spațiu.

zeiță care prezidează zămislirea vieții, ea are o influență dovedită asupra nașterilor și a deceselor: nașterile sunt mai numeroase înspre dimineață, băeții se nasc când e lună plină, fetele când e lună nouă; cele mai multe morți au loc seara și noaptea.

Dar în afară de sistemul solar și de lună universul e alcătuit din nenumărate astre, mai mari sau mai mici decât soarele, mai tinere sau mai bătrâne. Dar din aceeaș materie, cu aceeaș compozițiune chimică, arătată prin analiza spectrală. Stele albe, cele mai tinere, mai luminoase și mai numeroase, stele galbene ca aurul, stele galbene roșietice, stele roșii.

Se susține că stelele tinere emit pe lângă raze de lumină, și raze de o lungime de undă mai mică decât cele ultra-violete. Acestea au fost numite „raze velta”.

Sunt emise din toate părțile spațiului, cu aceeaș putere atât

nucleu central sau proton, încărcat cu electricitate pozitivă și dintr'un singur electron negativ, învârtindu-se în jurul lui ca o planetă în jurul soarelui. Dacă sarcina electrică a protonului devine dublă, el captează un al doilea electron, care se așează pe o altă orbită decât primul, și atomul e atunci un atom de heliu. Intrarea unui electron într'un atom, trecerea de pe o orbită pe alta se întovărășește de o producere de energie, care se traduce prin emiterea unei raze.

S'a ajuns la cunoașterea lor cu ajutorul electroscoapului: descărcarea acestuia era mai slabă, până la încetare, pe măsură ce era scufundat într'un lac; și din potrivă descărcarea era mai mare, mai abundantă cu cât electroscoapul era ridicat la înălțimi de km. dela suprafața pământului. Această descărcare, prin urmare, nu mai este influențată de sol, ci de radiațiuni din spațiul

intersideral, care sunt cu atât mai puternice cu cât depărtarea dela pământ este mai însemnată.

Având o mică lungime de undă, razele delta sunt oprite de o atmosferă groasă, încărcată cu nori, și de aceea nu ajung totdeauna până la pământ, așa cum se întâmplă, câteodată, și cu razele soarelui și ale lunii: noi vedem razele solare roșietice când soarele apune, deasemenea roșietice pe ale lunii când ea răsare; aceasta prin faptul că razele lor trecând printr'o atmosferă mai îngroșată, mai încărcată cu praf și fum, razele scurte trec mai greu prin această atmosferă.

Așa dar, ca aceste raze delta să vină până la noi e nevoie ca ziua să fie frumoasă și noaptea luminoasă.

Influența acestor raze e destul de mare. Înțelegerea influenței lor ne ajută să ne explicăm unele accidente morbide care, altfel, ne apar ca ciudate. Sunt unii oameni cari nu se simt bine înainte, de a se schimba vremea; alții sufăr doar când timpul se schimbă mereu dar cei mai de neînțeles sunt acei bolnavi cari se vaetă mai tare când e vremea senină, sau acei oameni sănătoși cari, după cum le este temperamentul, sunt mai activi sau mai leneși; mai excitați sau mai abătuți, cu insomnii nocturne și cu somnolență în timpul zilei, cu dureri de cap, nevralgii, respirație accelerată, febră, etc., numai pentru că timpul e frumos și atmosfera transparentă.

Asupra acestora influențează

rice, și ceea ce e uimitor e că bolnavii pot să nu fie în aceeaș localitate.

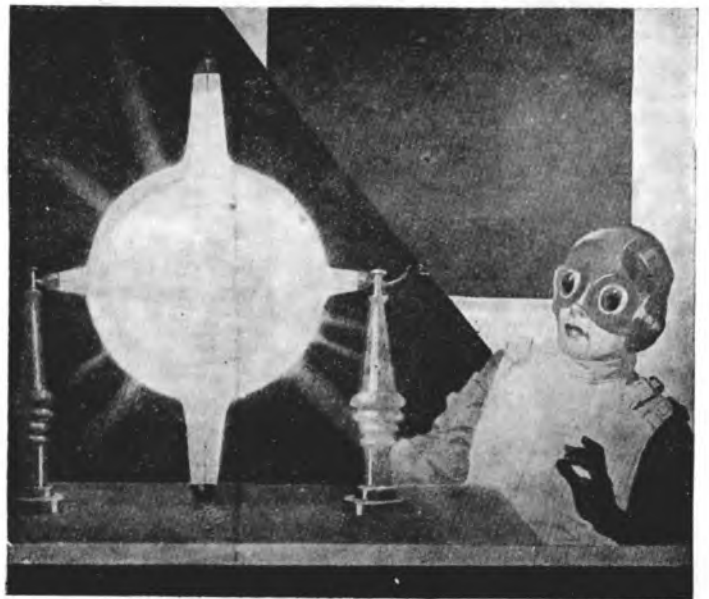
Inrăutățirea aceasta ar fi atribuită schimbărilor magnetice care se produc când petele solare trec în dreptul meridianului central al soarelui.

Aceste pete au un diametru de 100.000 km., temperatura materiilor în fuziune, care se află în pete, e inferioară fotosferei, de unde rezultă o diferență de potențial, și ca consecință radiațiunile petelor vor fi diferite de ale fotosferei.

Pământul are un echilibru magnetic stabilit pe radiațiunile obișnuite; acest echilibru se strică oridecâteori radiațiunile sunt diferite.

Această rupere a echilibrului n'are loc numai în ziua când pata e la meridian, ci și cu două zile înainte și două după. De aici rezultă perturbațiuni magnetice care durează dela câteva clipe până la cinci zile: aurora boreală, cutremure de pământ, furtuni, schimbarea acului busolei, schimbarea vremei; iar în ce privește pe oameni, diferite accidente morbide: hipersensibilitate la umiditate, la vânt, la uscăciune, la apusul soarelui, la lumina lunii, etc., dar, mai cu seamă, înrăutățirea simptomelor în bolile cronice.

Când aceste fenomene vor fi amănunțit cunoscute, când se va ajunge la enunțarea lor în legi, atunci medicina va face încă un pas mai departe în lupta pentru sănătatea și prosperitatea omenirii.

Atomul de hidrogen e format dintr'un nucleu central, încărcat cu electricitate pozitivă și un electron negativ.

razele delta, emise de stelele tinere și de nebuloase.

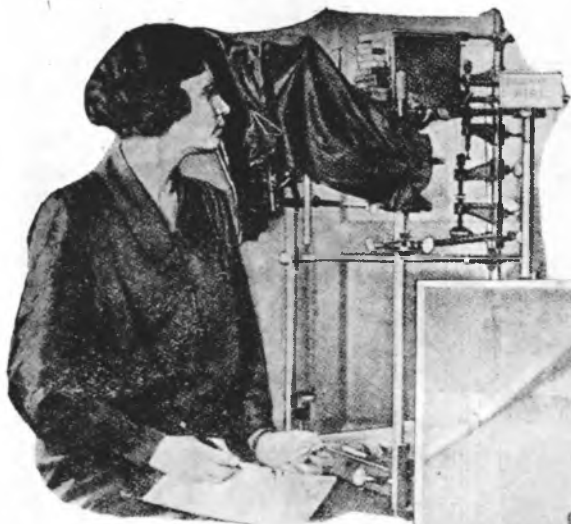
Cunoașterea acestor raze și a urmărilor lor asupra organismului nostru lărgeste câmpul patologiei umane și deschide terapeutice orizonturi nouă.

S'a mai constatat că, uneori, boli cronice diferite, prezintă, în acelaș timp, o înrăutățire sau o acalmie a simptomelor, coincidând cu perturbațiuni atmosferice.

BIBLIOGRAFIE: Bulletin de l'Union des Syndicats médicaux de France 15 Jan. 1927. Gazette des Hôpitaux 18-20 Juillet 1922 Paris. La Clinique. Février 1926. La Pratique médicale française Janvier. 1926. Médecine internationale Nr. 15. 1927. Cote d'Azur médicale Avril 1927. La presse médicale. 1927. Paris médical 1927.

Dr Omega

Femei în știința americană

Soția și asistenta profesorului D. Bartoso, röntgenologul renumit.

Miss W. Hooker radiolog

Miss Eleonor A. Lamson, una dintre conducătoarele institutului de astronomie.

Mrs. V. B. Pugh, prima secretară a Ministerului de Interne.

Miss Mix chimistă la institutul de analiză al apelor minerale, din America

Dr. ELVOISE B. CROWR
profesoară distinsă la academia de agricultură.

Mrs. Dr. B. CHURCH
chimistă șef în laboratorul Ministerului de Agricultură al Americii.

CONCURS DE FRUMUȘEȚE PENTRU COPII

10. Emilia Taraș, Azuga. — 11. Harry Focșaner, București. — 12. Ionel D. Strâmbu, 4 ani, Satu-Mare. — 13. Mihăilujă M. Mihailow, 3 ani, Târgul Ocna. — 14. Puica S. Vlad, 3 ani, Cluj. — 15. Dănuț Tr. Arizan, 2 ani și 3 luni. — 16. Maria Mircea Coroin, Lunia, jud. Bihor. — 17. Alter Etti, 6 ani, Iași. — 18. Angustin Palaș, 4 ani, Oradea.